

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

T

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

βλίπται μὲν, ἔρεθίζεται: Tanquam crabronum nidum me exprimit, & iritat.

Explicatio
Iohannij.

σφῆκες φανέντες δυσμενῶν εἰς βλάβειν.) Crabrones uisi, sunt hostiū nocumēta. σφλωθῆς.) Timagenes uocatus ad cœnam, per cruciatum interfectus est.

SPHETTUS, municipium Acamantia tribus.

σφιγγὸς πρῶτα παρῆχον πολλά.) Non minus negocij facessit in multis quæstionibus absurdorum istorū anigmatum, quàm Sphinx, nō Cadmea illa, sed omnino Sphinx quædam, diuinius multo, & sapientior quàm illa.

SPHODRIAS (Vehemētius) dux Lacedæmoniorum, quem & ualde simplicem & temerè spe efferi solitū tradunt.

σφραγίς.) Tarpeia anulos aureos & armillas in brachijs uidens, aurū appetit.

σφραγὶς.) Ut bono colore es? ut luxuriat tuū corpus? uel taurum suffocares: καὶ τὰυρον ἀγγίξῃς.

σφύζεις.) Pisides: Exultas Achilles, & animo es ebrio.

SPHYROMACHVS decretum fecit; ut uiri & mulieres seorsim sederent.

σχάσαντα.) Arrianus: Aiūt uenis brachiorum incisus, ex animi deliquio decessisse.

σχεδιάζειν.) Ab initio ad finem usq; temerè & perperam factum.

Relatiua.

ἡ σχέση.) Habitudo seu affectio dicitur de ijs, quæ cū aliquo conferuntur: ut pater cum filio, amicus cum amico. Hæc enim & habent & habentur inuicem. Ad aliquid sunt etiam ea, quæ comparatione dicuntur: ut paruum, maius, duplum, & scientia & sensus. Theologus: Solæ affectiones remanent, sine rebus. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Itaq; diuidimur in filios & patres. Deus autem est impartibilis.

σχήματα.) Tres figuræ syllogismorum apud Aristotelem sunt. Propositio, pars est cōplexionis. Ea uerò ueluti materia à figura informatur, quandā quasi formā accipiens, certam cum medio connexionem, παρασχηματίζειν, peruersè loqui.

σχινοπέδι.) Lentisci arrosor. De eo qui ornatui studet, & dentes candefacit.

Pall. is Ar.
mactius.

σχολάριοι.) Scholarii 3500 ad custodiā Pallantis ex optimatibus Armeniorum deiecti erant, quibus antiquitūs maiora stipendia quàm cæteris omnibus è publico dabantur.

σχολή.) Aelianus: Ista sunt à me præterita, ocium non agente, quorumuis mala scriptis meis ut persequar.

LITERA T.

TA δὲ τὸ Ναννάκιον.) A tēporibus Nannaci. De ijs quæ ob antiquitatem in admiratiōe sunt. Nannacus em̄ rex Phrygum, ante Deucalionis tempora fuit.

ταβελίων.) Tabellio, qui urbis contractus scribit: qui à uulgo νομικός, id est legis peritus dicitur, & omnes ciuium tabulas conficit, unam quàmque earum suis literis obsignans.

τάβλα.) Tabula, nomē ludi. Hanc Palamedes ad Græci exercitus delectationē magna eruditione atq; ingenio inuenit. Tabula enim est mūdus terrestris, duodenarius numerus est Zodiacus. Ipsa uerò area, & septē in ea grana, sunt septem stelle planetarū. Turris, est altitudo cœli, ex qua omnibus multa (f. καλὰ, bona) & mala rependuntur: alij aliter * dicunt.

Ludus Scholæ
chorum.

τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην.) Quod ad temperantiam attinet, iure optimo uel cū Bellerophonte castitate certet.

τὰ γὰρ περὶ τὴν.) Vasta & stolidi (cuiusmodi erat Ajax) corpora in graues diuinitus calamitates incidere, dixit Vates.

ταγός.) dux. Homerus: Nobiscunq; manente duces.

Leonide ep̄
taphium.

Si in me conspexeris hirsutam imaginem uenationis (id est,

30 Leonem depictum, uel sculptum) Dic, ducis monumentum esse Leonide.

τάδε ἐκ τῆς τριπόδος.) Hæc ex tripode sūt. Ponit de rebus uerissimis. nā Aristocleæ Pythiæ tradunt stuprū intulisse fratrem: & oracula quæcunq; per eam reddidisset Apollo, ab eo fuisse adulterata (παρασχηματίζειν f. consignata.)

τὰ δὲ μῆδος & φυλάξει.) Hæc Medus non custodiet. Sub Xerxis expeditionem, tradit Græcos, desperatis rebus, opes suas consumpsisse: atq; adiecisse, Hæc Medus non custodiet.

τὰ δὲ περὶ ἔργα.) Superiora eius facta maxima, ingrata sunt amicis: hoc est, uirtus Aiacis ab Atridis negligitur.

τὰ δ' ἔτι παρὰ κενταύροις.) Nō sumus apud Centauros. Dictum quoddā fuit. Teleclides: Aliquos ex potētibus aliquid iube. neq; enim sumus apud Centauros.

τὰ ἐκ τῶν ἀμαζῶν σκώματα.) Sales è plaustro. De ijs q̄ aptè irridēt aliq̄s. Athenis em̄ in festo Choū cōfessātes, uehētes currib. obuios deridebāt, & cōuicijs incessēbāt. idē & Lenæis factitabāt. Pōst ἔτι mulieres Atheniēf. currib. insidētes. cū Eleusinē ad magna Initia ibāt, aliæ alijs in uia cōuiciabāt. hæc. n. earū erat cōsuetudo.

O' bellam q̄
ligionem.

Libertas ex-
agitandi uis-
tia.

ὅτι οἱ ἀλεξανδρεῖς.) Alexandrini olim lu-
strabant animos. Certis enim diebus in
curribus homines uecti, quibus hoc mu-
nus datum esset, totam urbem peragra-
bant, & stātes ubi uellent, & domo astan-
tes cuiuscunq; uisum esset, uerè de plau-
stro canebant: nec falsa conuicia, sed ue-
ra crimina obijciebant. Operā enim da-
bant, ut accuratè probra ciuium exqui-
rerent, & hęc incorruptè proferrent, ut

τὸ ἐν τρίποδος.) Ex tripode dicta. Apol-
lo uaticinās tripode utitur, propter tria
rerum tēpora. Homerus: Qui nouit quæ
nūc sunt, quæ futura sunt, q̄ antea fuerūt.
*Qui scit quæ fuerint, quæ nunc sunt, quæq;
futura.*

Virgilius:

*Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox uentura tra-
bantur.*

Tripodis in-
uentio &
dedicatio:

Dicunt autem, sic potitum esse Apol-
linem tripode. Piscatores rete in mare
conijciebant, ut quicquid extraxissent,
eius esset qui iactum illum emisset. Eme-
runt quidam, deinde aureo tripode edu-
cto, inter sese contenderunt: cum pisca-
tores, se pisces uendidisse; illi uerò qui
emerant, se quicquid eductum esset, suo
periculo emisse dicerēt. Sic igitur ijs cō-
tendētibus, uisum est interrogare Apol-
linem. At ille oraculum reddidit, tripode
eum sapienti dandum esse. Attule-
runt eum itaq; septem sapientibus, quo-
rum quilibet eum repudiabat, se sapien-
tem esse negans. esse enim se alium præ-
stātiozem. Visum ergo est dedicare eum
Apollini, tanquā omnium sapiētissimo.

τὸ ἐν ποσὶ.) Sic dicunt negocia nūc ex-
pedienda.

τὸ ἐπὶ κροσίνε.) Res cribri, seu cribratio
nes, si ita dicere liceat. De ijs qui cribro
& tripode, aut lauro uaticinantur.

τὰλλα φιλάμεθα.) Dictum quoddam:
Deinceps amici simus.

ἀλλοπρόσκλη-
σις ἄρεος.

τὰλαυτοῦ.) Fortuna subinde uictorijs
& cladibus ultro citroq; belli euectus uā-
riabat. (Victoria pendet. Pendet, & anci-
pites huc illuc incitat alas.) Pro ratione
periculorum milites æqua lance remun-
nerabatur, aliū dignitate augebat, aliū e-
quo donabat, ob strenuè nauatā operā.

Ponderum
nomina.

τὰλαντον.) Talentum (ut Diodorus ait
in libro de Ponderibus) sexaginta mi-
nas, mina centū drachmas, drachma sex
obolos, obolus sex æreos, æreus septem
minuta continet. Talentum uerò quod
nunc Atticū apud Siculos dicitur, olim

quidem minas uigintiquatuor, nunc ue-
rò duodecim cōtinet. Homerus ait, duo
auri talenta. Itaq; nostrum talentum nō
par est talento ueterum. Talentum in sa-
cra Scriptura est, cuiq; è cœlo missa diuina
gratia. Aristophanes: Atqui hoc talē-
to didicit Hyperbolus, uidelicet facun-
diæ insolentiam. Talentum apud quos-
dam, habet libras cētum uiginti quinq;
Centenaria erant saxa, quæ iaciebantur:
& bina stadia, & amplius ferebātur. Ictus
non ab ijs tantūm quos attingebant, sed
à multis post eos collocatis sustineri nō
poterat. Periclem criminantes, quinquā-
ginta talentis multarunt.

τὰλαντα μέρην.) Plato in Timæo, terrā
inequaliter libratā concūti ab illis. Cum
uerò moueatur, illa etiam concutere.

τὰλασιεργία.) Ille filias studebat effice-
re sacrificulas, & netrices. Non erat inde
corum apud eam gentem, uiros lanam
tractare.

τὰλιγγισ.) Talingis statuit, neglectis ar-
mis & uiris bellicosis, scortorum & secur-
rarum uti consuetudine.

τὸ μαγνήτων κακὰ.) Magnetū mala. De
maximis & acerbissimis malis, eò q̄ hi
uiolata religiōe, multis malis uexati sūt.

τὰμίαι.) Quæstores, magistratus est for-
te lectus è Pentecosiomedimnis, qui in
æde Mineruæ in arce sacram & publicā
pecuniam custodiunt, atq; etiam ipsius
Mineruæ simulacrū. Sunt & alij quæsto-
res, magistratus suffragijs lectus, ad san-
ctas & publicas triremes, alter ad Para-
lum, alter ad Ammoniam.

τὰμίαι.) Quæstores numero decem.
Sunt etiam quidam triremium præfecti,
ut hic ipse. Quæstores autē etiam trier-
archos secutos esse, indicat Eupolis.

τὰμιεύεσσι.) Cordatorum hominū est,
cum benè secum agi putant, non efferi
rebus secundis: cum uerò in humilem &
aduersam fortunam inciderint, nihil ad-
mittere se indignum.

τὰμιύω.) Corpora in primis purgare,
animi uerò purgationem prorogare.

τὰμιύαι.) Tamynæ, urbs Eubœæ, in a-
gro Eretrienfi, ubi etiam ædes Apollinis
fuit: ut Aeschines ait, & Euboicarum re-
rum scriptores.

τὰναγρα.) Tanagra, urbs Bœotia: hinc
Tanagraus.

τὰναγραῖοι ἀλεξιθεροί.) Tanagrai gal-
liculi. Pugnatores & animosi, ut homi-
nes. Babrius: Gallinarum pugna Tana-
græarum fuit, quibus dicūt esse animos,
tan-

tanquam hominibus. Et prouerbiū, ἀλεκτρούνα καὶ ἀθλητὴν ταναγραῖον, gallum & pugilem Tanagræum. Celebratur autem ut generosū.

τὰ ναννάκη κλαύσμαι.) Instar Nannaci lamentabor. Nannacum regē fuisse ante Deucalionem dicūt. qui cū diluuium futurū præsciret, omnibus in templum congregatis, plorans uota fecerit.

τανίς.) Tanis nomen loci, ubi Pharaonis regia fuit. Dauid: In campo Tanis.

ταντάλειοι.) Prouerbiū, ταντάλειοι τιμωρίαι, Tantali pœnæ: de ijs quibus adsunt quidē bona, sed his frui negatum est. ut, Byzantini extra urbē non audēt degere.

ταντάλ.) Tantalus, Iouis filius fuit, qui cōuiuio deorū adhibitus, arcana eorum publicauit: & ppter ea apud Inferos pœnas luit, lapidē habens capiti imminētē, infra aquā multā, & frugiferas arbores. Quod si quādo poturus erat, saxo in eum irruente, siti cōficiēbatur. Cernebat enim, unde edendū & bibendū esset, sed edere & bibere non poterat: cū mento aquam tangeret, mentum arescebat.

ταντάλ κήπος κυργαῖ.) Tantalus hortis fructū colligere. Isæum oratorē in adolescentia luxuriosum, sed maturiore ætate modestum factū, quidam interrogauit, quis piscis aut quæ auis esu suauissima esset? Desijt, inquit Isæus, his studere. Animaduerti enim, me Tātali hortos excolere, innuens nimirū, ei qui interrogat, oēs uoluptates, umbrā & somnia esse.

TANTALI saxū putare tenuibus funiculis suspensum, imminere capiti. De rebus periculosissimis.

ταντάλ τέλαντα τανταλί.) Tantalus lenta accumulatur. Celebratus est Tantalus Phryx, ita ob diuitias, ut etiā in puerbiū abierit. Opulentia & Iouis filius dictus.

τανχοσδροῦ.) Menāder: Hic Tanchosdro Chosroæ dux, nō elephantes & uulgus agreste, alia uē terriculamenta, ostētatiōni quidē accommodata, efficacia uerò & solida nequaquam, sed bellicosissimos quosq; & optimē armatos coegit, & loco imbellis turbæ uiros fortes delegit.

Ordo ducis & militū. τὰξίς.) Ordo duplex est: alter ducis, alter militum, & ex ordine ducis fit ordo militum.

τάξις.) Duæ tetrarchiæ, uiri centum uiginti quinque, quorū dux olim taxiarch⁹, nūc cēturiō dicitur. λόχος cōtinet uiros octo: σύσσις collocatiō, quatuor lochos, id est uiros trigintaduos. pentecontarchia, duæ systases: i. uiri sexaginta qua-

tuor. εκατηνταρχία, id est cēturia, sunt duæ pentecōtarchiæ, uiri centū uiginti octo. Quilibet εκατονταρχία εκαταχίς, id est elocatos seu extraordinarios habet quinque: φιλαγία, Philagia, duæ cēturia, uiri ducēti quinquaginta sex. ξεναγία, Xenagia, duæ psilagiæ, uiri quingēti duodecim. σύστημα, Systrema, duæ Xenagiæ, mille uigintiquatuor. επίξεναγία, Epixenagia, duo systremata, bis mille quadraginta octo. σίφος Stiphos, sunt duæ epixenagiæ, uiri quater mille nonaginta sex. επίταγμα, Epitagma, duo stiphe, octies mille cētum nonaginta duo. Huius sunt εκατακπι, extraordinarij uiri octo: Epixenagi quatuor, Systremmatarchæ reliqui.

τὰ ὦτα ὅτι τῶν ὤμων ἔχοντες, ἑπιστόντες τὴν κεφαλῆν.) Aures in hūeris habētes, caput cōcutientes, quod eneruati facere solēt.

τὰ πὶ κροκίν.) Ex cribro, dictum quoddam de rebus uerissimis.

τὰ πτήμια.) Sophocles: Ostēde hominibus impietatis mercedē, quā dii tribuāt.

τὰ πῆρα.) In fabulis: Præmia meliora habet clade accepta.

τὰ πρῶτα ἀρῆς εἰς τὰς παῖδας ἐπηεῖρ.) Initiō Mars laudabatur ob filios. De ijs qui initiō modesti sunt, post uerò incontinenter uiuunt.

τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας ἀγνὸν ἐκτρέφει.) Primūm Aegina optimos pueros educat. Prouerbiū. Adulta. n. ætate Aeginete mutantur in deterius: sumptū hoc est ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

παρραντινίδιον.) Tarrantinidion, tenuis & insignis uestis, nō omnino purpurea, ut quidam putauerunt. sic Nicostratus. Alij, diadema. Quod in capite signū habuit, & testimonium principatus, auulsi: deinde collo circumdedit. id uerò fuit παρραντινίδιον, tenue & infirmum. Nam cū tantum distētum esset, ruptum fuit. Hæc uerò grauer doluit.

ταραντίνος.) Tarantina, turma quædam equitum fuit.

ταραξίας.) Is, ut homo seditiosus & turbulentus, in Alexandrinam ecclesiam irrupit, turbinis atq; procellæ instar.

ταραξικάρδιον.) Verbum istud graue est, animum perturbat.

ταρβεί.) Sophocles: Necessē omnino est, o senex, tuā sententiam nos reuereri.

ταρβεί.) Is, quibus res secundæ sunt, si rē uerè cōsiderent, metus inest, ne quando labascatis, cum quo bene agitur.

τάραξ.) Qui à facinore non abhorret, ne ab oratione quidem.

πέριχα.) Prouerbiū: Si carnes non ad- fuerint, falsamenta boni cōsulenda sunt. Monet, ijs quæ adsint, contentos esse o- portere.

περὸς.) Tarsus, urbs Ciliciæ, quã Sarda- napalus Assyriorū rex uno die extruxit.

Occulte fessa.

περὸς καλάμων.) Foueis effossis, hastis q̄; in ijs defixis, calathis arundinū & mate- ria gressum nō sustinēte, sed cedēte oneri, fauces fossarū texerūt: iniecto q̄; pulue- re, & agris utrinq; excultis, frumento q̄; confitis, Romanos in fugā coniecerunt.

πέρι τερ.) Tartarus, inferior apud In- feros locus. Dicunt Tartarum, etiam lo- cum esse iuxta nubes.

ταρτησία μύραινα.) Tartesia muræna. Hæ- ibi maximæ nasci dicuntur.

ταρτησός.) Tartessus, Hispaniæ ciuitas in Oceano sita, uicina * Auerno lacui. Tartessorum (Arganthonius) Agatho- nius rex fuit.

τὰ σαμίων δότοπίεις.) Samia expuis: id est, more Samiorum. Prouerbiū hoc dici- tur de ijs, qui immedicabilium calamita- tum proditiones meruunt. Ortum est è supplicijs, quibus Athenienses affecerūt Samios, quorum captiuos partim occi- derunt, partim notarunt Same, quæ dici- tur: quæ est (σκάφης lego, πρὸ πάθης) nauigij Samij genus. Samij uicissim si quos capissent Atheniensium, eos post etiam compunxerunt.

Note igno- miniosa.

τὰς ἐν ἄδῃ τριακάδας.) Inferorum Tri- cadas (dies trigessimus.) De curiosis, & abscondita scire studentibus.

τὰς ἑθῆς ὀδόν.) Vias nouit quibus Eucra- tes rectā ad farinam hordeaceam fugit, ubi grana moluntur. Perstringit Eucra- tem, ut molitorē: qui etiam ἐπιπαζῷ uo- cabatur. Hoc de fugientibus & fugiti- uis dicitur.

τὰς ὀφρῦς ἀνεσπικώς.) Arrectis superci- lijs, id est tetrico uultu appropereat, quasi graue aliquid nunciaturus.

TATIANS, sub Parabata Iuliano martyrium obiit.

TATIVS.) Tarpeia patris absentia obseruata, Tatio castellum se proditu- ram pollicetur.

τάτιου.) Damascius: Modestia & tem- perantia omnes animi affectus ordinant atq; exornant.

τὰ τῶ αὐτῶ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτὰ.) Quæ cum eodem sunt eadem, etiā inter sese sunt eadē. Geometrica ista est definitio, quæ hoc postulet. Cum te mo- res mihi fecerint amicum, hos uerò ille

& natura conciliarint, & uterq; sitis ami- ci: uos inuicē deuinctos esse decet, quæ- admodum mecū, qui medius sum. Coa- gmento igitur uos inuicem.

τὰ τῶν φόρων κρείττω.) Tributa sunt po- tiora. Prouerbiū dicitur de ijs, qui au- ferunt plura, quàm deliquerunt.

τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον.) Tria mortis ge- nera. Capitis condemnatis tria propo- nebant, gladium, laqueum, cicutam. Alij dicunt, Tria aulæ, id est prætorij uerba. Qui ad mortem ducebantur, ijs ea daba- tur licentia, ut cibo & potu impleti, tria dicerēt, quæ uellent: postea os eis obtu- rabatur. Ei qui oraculū Delphicum adie- rat, & oracula obsignata accipiebat, de- nunciatū erat suppliciū, si tabellas soluis- set, unum de tribus. Aut enim oportere eū priuari oculis, aut manu, aut lingua.

ταυρηδόν.) Aristophanes, de Aeschyl- lo irato: Tauri instar demisso capite ob- tuebatur.

ταυρος ποσειδῶν.) Taurus Neptunus, ταυρώνη.) Luna Taurione apud Tau- ros scythas colitur, uel q̄ gregū præses sit: uel q̄, ut Luna, tauris uehatur. Deliros enim, ex Luna ægrotare suspicātur, p̄p̄te rea quòd nocturnis spectris dominetur.

ταυροπόλιν.) Dianam Tauropolam ap- pellant, quòd ut taurus omnia circuit: ut scribit Apollo dorus. Ister autē tertio li- bro Miscellaneorū, q̄ Luna taurū à Ne- ptuno immisum Hippolyto, furore per- citū p̄ omnes terras agitarit. Alij, quòd prostrauerit, quare etiā ταυροβόλος. Etiam Minerua Taurobolus in Andro colitur. Anius em̄ dato a tridis tauro, iussit, ubi- cunq; is è nauī exsilijset, ædem Mineruæ conderē, & sic eos prospera nauigatio- ne usuros. Ille uerò in Andro exilij.

ταῦρος.) Taurus, Berytius, philosophus Platonicus fuit, sub Antonino Pio. Scri- psit de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis: De corporibus & incor- poreis rebus, & alia plurima.

ταῦρος.) Taurus mons, Tauri imaginē scitè exprimit, salientis & iactantis poste- riores pedes in altum: deinde etiam cer- uices contortas extollentis.

ταῦτε πρὸς τῶν φάσκ' ἀνὴρ ἔδεν πινῶν.) Hæc agēs dicebat uir nihil faciēs. Cratinus in Horis. Prouerbiū, in eos qui nihil agunt.

ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ νῦν ἐχροντος, &c.) Hoc uiri cordati & sapientis munus est, qui multum nauigauit, ut se inflectat subin- de ad felicis latus, potius quàm ut stet picta imago, unūq; gestū retineat. Nun- quam

quam passus sum Sthenelum, ad felicē
abeuntem parietem, ius uiolare.

ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δελφία.) Hæc tibi sūt
& Pythia & Delia. De ijs qui extremum
capiunt laborem. Polycrates, Samiorū
tyrannus, Rhenea capta, & Apollini con-
secrata, cōstitutis in Delo ludis pulcher-
rimis, Delphos misit consulturos, quo-
modo appellandi essent ludi, Delia ne,
an Pythia? Oraculum autem ei respon-
det, ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δελφία: hæc tibi sunt
& Pythia & Delia. Futurum innuens, ut
propediem excederet è uita.

ταυτὴ λέγουσι μορμολύπεος δοκίμης.) Aristo-
phanes: Nunqd istis uerbis terreri me pu-
tas? In eòs qui se terrorē incutere putāt.

ταυτὴ μὲν εἰκάσμεθα.) Hæc quidē conie-
cimur, secundū Aeschylū. uel, In his qui-
dē similes sumus. Ista nō ab alijs perpeti
sumus, sed à nostris ipsorū pēnis. Aeschy-
lus Libycum hoc prouerbium appellat:
*Hæc est fabularum Libycarum oratio,
Ictam sagitta aquilam dixisse,
Visa machina alarum:*

Non ab alijs, sed nostris pennis capimur.

Nos igitur, dicit, non ab alijs hæc pati-
mur, sed à nostris consilijs: id est, ipsi in
culpa sumus.

ταυτὴν.) Idem. Aristoteles in Topicis
hoc trifariam diuidit: & tribus his quar-
tum etiam addit, proportionem, qui mo-
dus remotior est cæteris. tres autem hi
sunt. ταυτὴν aliud numero dicit, aliud spe-
cie, aliud genere. Numero eadē sunt in-
ter sese, quorū nomina plura sunt: res ue-
rò quæ ab illis significat, una. qualia sunt
polyonyma, id est unius rei plura nomi-
na. Numero enim una est, uestis & indu-
mentum, quòd unū & idē numero signi-
ficat. Siue autē oratio siue nomen signi-
ficet idem, id quoq; numero idē est: siue
sermōnes plures significant idem, etiam
hæc sunt numero eadem. Numero enim
iisdē esse est, καὶ τοῖς ὀνόμασι σημαίνουσιν, non
nominibus significantibus. Vt, breuiter
dicā, numero, ut polyonyma, uestis: spe-
cie, ut Socrates & Plato: Genere, ut ho-
mo, equus. sunt em̄ ambo animalia. Pro-
portione: ut cor, & fons, & unitas. Vt e-
nim se habet fons ad potū, ita & unitas
in numero. Cor in animali, uisus in ocu-
lis, mens in animo. Tranquillitas & serenitas
idem sunt. Quod enim tranquillitas
in mari, id serenitas est in aere. Am-
bo enim quædā res sunt, καὶ λυγρὴ, καὶ λευκία.

ταυτὴν πέπονθα.) Nos nō ultrò (nō enim
audeo dicere inuitos) uirū illum bonū

atq; egregium parumper à nobis disce-
dere passos esse, facile scilicet intelligis.
Fortassis autem & mihi & tibi, & ipsi ali-
quid solatij fuerit: si ille quidē te, nos ue-
rò per illum te potiamur. Neq; uerò me
deceat quicquam amplius de his ad te di-
cere. Si enim ego tibi nunc eum notum
facio, tum mihi accidit id quod prouer-
bio dicitur: Vt tuū tibi somnium narrē.

ταυτὴν ἐποίησε.) Idē facit quod ij qui an-
guillas uenantur, qui agitatione cōtri ad-
hibita, lutoq; turbato, uoti cōpotes sūt.
Etiam illē confundit Rempubicam, &
exagitat, uolens & fratres & præfectos in
easdem turbas conijcere.

ταυτὴν.) Pisides:

Isdem confusus lachrymis.

Nam & laticiam sepe laticia nutrit,

Et lachrymis aliquis elicit lachrymas.

ταχυβάμονος ὄρκους.) Celeriter ingrediēs
iusiurandum. Aristarchus per cōtrarium
intelligit, pro tardo. Præstat autem intel-
ligi (lego ἐρωτι, pro ἐτέρω) iusiurandum
amatorum, qui periurij sunt indemnes.
unde etiam prouerbium.

ἀφροδίσιος ὄρκους οὐκ ἐμποίνιος.) Venereū
iusiurandū nō esse puniendū. Ouidius:

Iuppiter ex alio periuria ridet amantum.

ταχυναυτῆ.) Sacræ triremes, ad usus
Reipublicæ missæ, sunt celeres.

ταχυβάλοις.) Perstringuntur Athenien-
ses, ut præcipites & temerarij, & quos
consiliorum citò pœniteat.

ταχύς.) Cum indubium incideris, ce-
leriter transfili ad alias argutias inexpli-
cabiles. Hæc dicit ad deridendum Socra-
tem, ut qui in disceptationibus subsan-
netur: & in angustias redactus, à propo-
sito aberret. Docet autem eum, si hæsitā-
rit in uno, transfilire celeriter ad aliud ali-
quid. Qui uerò alij præcipit, ipse nimirū
ea periclitatus est quæ præcipit.

ταυτὸν καλὸν καλὸν.) Tænariū malū, in quo
supplices uiolantur. Lacedæmonij enim
Helotas, qui in Tænarum promontoriū
confugerant, occiderunt.

πέλαγον.) Promontorium Laconia, in
quo fauces erant ad Inferos deducētes:
ubi & Neptuni A sphalij, id est tuti seu se-
curi, templū. Ibi Helotes, supplices in Ne-
ptūi tēplo fedētes, nihil ueriti interfece-
rūt Lacedæmonij: & ppter ea polluti & im-
pij habebāt. Aristoph. Illis Neptū⁹ Tēna-
ri de⁹, terra cōcussa ὄνib. inijciat dōos.

πέγγε.) Vio tige pulmōes, tige: blāda autē
abstine Venere. *Man solle in hundstagen dē
mand feucht, das iberig im trucken halten.*

πεθεωα

polycrates
ludi.

idem Nuo-
mero.

ἀπειλάσειν
Aberratio à
proposito.

πεφωρημένη.) * Arcefilaus philosophus, natura tardus & oscitabundus, in arte autem spectatus, dixit, geometriam sibi oscitanti in os inuolasse.

πεθνεῶτα.) Mortuis multis, cum exigua uitæ spe præditi essent.

πικραιρόμενος.) Ex falsis uera, & non fura ex ijs quæ facta erant, colligebat.

πικμήριον.) Argumentū uerum aut indissolubile: ut si ex fumo ignē adesse colligas, & si omnino sequatur causa causatum, argumentū hoc dicitur. Si uerò nō omnino sequatur, signū, & nō argumentum dicitur, eò quod non indissolubile est: cuiusmodi est, Pallet, quia peperit.

Theodora.

THEODORAM fuisse dæmonē specie humana, ex magnitudine malorum quibus homines affecit, certò colligas. Nā in excessu rerū gestarū, etiā uis actoris perspicua fit. Ille pertimuit, cognitio eius impetu, & è factis minas estimabat.

τέκμισσα.) Tecmessa Aiakis uxor, & nomen urbis: hinc Tecmessensis.

τελέας.) Teleas dicet hæc. Aristophanes in Auibus: Homo temerarius, uolitans, obscurus, nunquam sibi constans ulla in re. Perstringit Teleam ut errone: quasi dicat, Teleam de uolantibus interrogo. Fuit autem Teleas homo mordax, & leui ingenio. Præterquam enim quod cinædus erat, etiam ob impudentiam, timiditatem, gulam, fraudationem, & improbitatē malè audiebat. & Plato in Syphace, Teleam dicit aliud pectore clausum, aliud lingua promptum habere.

τελεσίλλα ποιήτρια.) Telephilla poetria. in statua eius libri abiecti erant, & galea capiti imposita. Etenim cum Lacedæmonij eos qui in templum Argium confugerant, occidissent, & urbem expugnatū irent: Telephilla adultas mulieres armatas contra hostes eduxit. Quo uiso, Lacedæmonij retro abierunt: turpe rati, cum mulieribus bellum gerere, quas & uincere nulla gloria sit, & uinci magnū dedecus. Quo facto oraculū euentu comprobatum est, quod Argiuis dicebat:

Cum mulier marem uictum expulerit,

Et gloriam apud Argiuos parauerit,

Multas Argiuarum tum efficiet luctuosas.

τελέσης.) Telestes comicus. huius fabulæ sūt Argō & Aesculapius: ut Athenæus narrat, quarto libro de Dipnosophistis.

τελεία.) Iuno cōfetrrix, & Iupiter confector, colebantur ut præsidēs nuptiarū. τέλει enim etiam nuptiæ dicuntur: unde

πρωτέλαια, uictimæ quæ ante nuptias im-

molabantur. Perfectio naturæ hominis duplex est: una cognitionis, quam scientiam uocamus: appetitionis altera, quæ uirtutem appellamus.

πέλμα.) Pisides: Fluuios terram, & saxa aquam facit. χειροὶ τὰ βέθηρα, πέλματι δὲ πὲρ πύργου.

πέλμισσες.) Telmifenses habitant in Caria, distantes sexaginta stadia ab Halicarnasso: ut Polemon tradit. Telmissus autem urbs est Lyciæ, à Telmissō Apollinis filio, & filia cuiusdam Antenor, cū qua rem habuit in catulum mutatus: eaq; de causa eam prodigiorum interpretem fecit, ut Dionysius tradit in Originibus.

πέλος.) Finis dicitur id, cuius causa aliquid fit. Is autem est duplex: alius, cuius alius, cui. cuiusmodi est, fabro finis est Cuius causa, facere tectū, quod imbres

& æstus arceat: Cui uerò, nobis. tectum enim nobis facit. Sumus igitur nos fabri finis, quatenus cui. Sic uidere licet, in ijs etiam omnibus quæ natura cōstant, cuiusmodi est desiderium numinis, id est im-

mortalitatis, ob quæ unumquodq; animatum aliud facit. uelut ipse finis est, cuius: huius em̄ causa est generatio. Quoniam autem corpora instrumenta fiunt animis, animi sunt finēs, ut cui. Respondet igitur proportione artificii adificatori Natura: homini iubenti fieri tectū, animus: corpori, domus. Neq; uerò in animalibus solum finis est duplex, cuius & cui: sed etiam in plātis. Etenim in his instrumentale corpus facit natura ad usum animæ, quæ eis inest, relatū. Partes enim plantarū instrumentales sunt, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. Ac in animatis quidē duplex est finis, ut dictū est. In reliquis autem non est inuenire finem duplicem. Metalla enim & lapides, deniq; inanima, proximè quidem à frigore & æstu facta, seorsim uerò ab uniuerso opificio, unum finem habent, Cuius: facta enim sunt ob mundi constitutionem, nec tamen etiam ut Cui finis est in eis: neq; enim eorum instrumenta aliqua sunt, neq; ad usum animarū aliquarum comparatur. τέλει autem significat

sex. Aristo Chius finem dicebat esse, ut uiuere, ut neutram in partem inclinaret, in ijs quæ essent inter uirtutem & uitium interiecta, nullo prorsus discrimine relicto, ut in omnibus eodem modo sis affectus. Similem enim sapientem esse bono histrioni. Differt autem τέλει & τέλος. τέλος enim illud quod

τέλει, nā τέλος quidē, id est id quod

fini

fini

fini

fini

fini

fini

fini

fini subiectum est, assequi etiā non sapien-
tem: finem uerò, sapientem tantum. Inter
uirtutem autem & uitium, interiecta esse
indifferentia. Alij dixerunt, finē esse scien-
tiam: uiuere scilicet cum scientiā, & non
ignorantia deceptum.

*epicureus
finis & fe-
licitas.* **τέλ.** *ἑστ.*) Finis à felicitate differt. Siqui-
dem finis est unaquæq; uoluptas: felici-
tas autem quædam ex singulis illis uolu-
ptatibus compages, quibus annumeran-
tur etiam præteritæ & futuræ.

τέλ. *ἑστ.* *ἐναι.*) *ὀντελέχεια* forma seu actus
est anima, tanquam perficiens & guber-
nans, & administrans corpus, & huius in-
strumenta omnia mouens: sine qua im-
perfectum, ac potius inutile, & prorsus
nihil est corpus.

τέλ. *ἑστ.* *ἑστ.* *ἑστ.*) Solon illam Croesi fortunam
contemplit, iussitq; totius uitæ finem ex-
pectare, neq; proficere, neq; propter
se in feliciū numerum referre. Res e-
nim humanas in certas & obscuras esse.

τελώνης.) Iamblichus: Publicanus mer-
catori torquem reddidit. Nunc etiam lu-
pi agnos ex faucibus (*ἡδὴ καὶ θήγασσι*, iam
etiam acuunt. *ἡ καθ' ἑαυτὸν*) dimittit, & leo-
nes ex dentibus restituēt hinculos matri-
bus, posteaquam publicanus prædam ta-
lem amisit.

τελώνης.) Olim publicanorum nomen
inuisum fuit.

τελώνης.) Vita publicani, aperta est uio-
lentia, impunita rapina, impudens avari-
tia: negotiatio nulla ratione constans, in-
uerecunda mercatura.

τελχίνες.) Demones mali, aut homines
inuidiosi & obrectatores. Duo fuerunt
Telchines, Simon & Nicon. Nicon uerò
tantum excelluit, ut Simonis famam abo-
leret. Et prouerbiū, *οἶδρα σίμωννα, καὶ σίμων*
ἐμὲ: Noui Simonem, & Simon me. In eos
quorū alterius alteri nota est improbitas.

*Simon.
Nicon.*

πέμπεα.) Tempe, conualles, angustia
Thessalicorum montium, circa Olympū
& Offam. Proprie (f. Thessalici) Macedo-
nici montes sic uocantur, & angusta loca.
Herodotus: Post Marathoniam pugnam
Thessali Medis studuerūt, ueritū ne Tem-
pe obstruerentur. *ἰεῖσαντες τὴν δὸς φραξίν*
τῶν πέμπεων.

τενάγη.) stagna. Polybius: Ad ostia in
mare Bucari fluuij, cum animaduertisset
turbine quodā fatuces, & transitum iuxta
illas (*ἄπο θινῶν ἄστυ*) ripam fieri siccessere: ca-
ptata illa opportunitate, traduxit exerci-
tum, pleraq; autem nauigia fluctuare in
lacu siuit.

τενέδι. *ἑστ.* *ἑστ.* *ἑστ.*) Tenedius homo.
De hominibus aspectu horribilibus. Te-
nes enim in Tenedo legem tulit, ut homo
securim tenens, à tergo iudicis staret, &
eum qui mendaciū conuinceretur, feriret.

τενέδι. *ἑστ.* *ἑστ.* *ἑστ.*) Tenedius homo.
Cygnum Neptuni filium, patrem Hemi-
theæ & Tenæ, ferunt altera uxore ducta,
cum nouerca Tenem ob stuprum inten-
tatum accusasset, uerū crimen esse ratū, in-
cistam coniecisse adolescentē. Cum autē
Hemithæa periculum unā cum fratre ad-
ire uellet: utrunq; in mare abiēcisse. Cista
uerò delata est ad insulam antē Leuco-
phryn, post ab illo Tenedū dictā. Cuius il-
le regno potitus, constituit, ut falsō accu-
santib. à tergo astaret carnifex, sublata se-
cure, ut cōuicti cōfestim occiderent. A cu-
ius terribili aspectu, dicit Tenedi^o homo.

τενέδι. *ἑστ.* *ἑστ.* *ἑστ.*) Tenedius aduoca-
tus, id est alper. Duas enim secures dedi-
catas Tenedij uenerantur. Et Prouerbiū,
Tenedia securis. Aristoteles scribit, regē
Tenedium cum securi ius dicentem, iniu-
stum statim sustulisse. Alij tradunt, esse lo-
cum Tenedi Asserinam, ubi fluuiolus sit,
in quo cancri sint, quorum chelæ ita sint
distinctæ, ut nauē referant, securiq; sint si-
miles. Alij, regē quendam tulisse legē, ut
utriq; adultero caput amputaret: idq; in
suo filio obseruasse. eaq; de causa etiā in
nomismatis altera parte securim, in altera
duas facies in uno collo incidisse. Alij
dicunt, Tenem ob nouercales iniurias ca-
pitalia iudicia cum securi exercuisse.

*Lex in adul-
teros.*

τέω.) Anacreon Teius, lyricus poeta,
ob Histiaei seditionem Teo pulsus, Abde-
ra Thraciæ urbem incoluit.

τέως.) Antiphon: Haftenus longo tem-
pori plus fidei est adhibitum, quam bre-
ui. Demosthenes secūda Philippica: Cor-
pora dum robusta sunt: singularum par-
tium debilitatem minus sentiunt.

τέραμνον.) Postes & cœnacula & cata-
stæ crematæ, liberorum exitiū significāt.

τέρας.) Monstrorum, materia causa est.
Nam requiritur habilitas materiæ, secundū
quantitatē & qualitātē. Materia uerò ani-
malium est, sanguis mēstruus, hæc igitur
siue abundās, siue redundans, siue præter
naturā constituta monstrorum causa est.

*Monstrorum
causa.*

τέρας.) Aristophanes: Tali monstro ui-
so, non pertimui: sed pro uobis bellige-
rans, restiti.

πράσια.) Aelian^o: Nati infantes mistio-
nē ferinorum & humanorum corporum
monstruosi uisi sunt.

Q . πρ.

πραΐα.) Sic dicuntur mendacia praestigiatorum, de incantamentis, & demoniorum expulsiōe, itemq; oēs narrationes rerū à natura humana abhorrentium.

πρῶρα.) Adolescentes tradunt, postquam custodes regionis facti fuissent, militasse quidem, si bellum exortum fuisset: non tamē cum alijs, sed seorsim, in pugne partibus periculi expertibus.

τέρμα.) Mons trifariam diuiditur: εἰς ἀκρῶραια, id est, iugū seu cacumen: εἰς ὑπῶραια, in latera: εἰς τέρμα ἢ πόδας, id est radices & extremitatem.

τερμέρια κακὰ.) Termeria mala. in Caria castellum quoddam Termerium uocatur, quo tyranni usi sunt pro carcere. Id uerò castellum munitū intra Melum & Halicarnassum sitū est: è quo qui praedabantur, cum capi non possent, Termeria mala dicta sunt, pro magnis.

τερμισσῆς.) Termisenses, populus Pidsidiae.

τερμῖα ἡμέρα.) Extrema uitae dies. Heu mihi, tot mala suffecissent, profecto ad extremam regionem, ubi finirem arumnosam uitam.

τέρπανδρ.) Terpander: Arnæus aut Lesbicus ex Antissa, aut Cymæus. Alij, oriundum ab Hesiodo esse scripserunt: alij, ab Homero. Aiunt enim eum Bœi filium, qui fuerit filius Phoecei, nepos Euryphontis, Homerī pronepos. Lyricus, qui primus lyram septem chordis fecerit, & modos lyricos primus scripserit: quāuis quidam Philamonē eos scripsisse uolunt.

7. chordæ.

τέταν.) Morbus equorum est. laborant enim equi plurib. morbis: podagra, ileo, tetano, exulcerationibus, & crithiasis. Est autem crithiasis, cruditas cum torminibus. Tetanus, rigor, conuulsio. Ileus, uentris affectio quædam. Podagra, dolor circa artus, & stranguria.

Morbi equorum.

τετάρων ὀβολῶν.) Quatuor obolorum. De rebus magni precij. Libertatem oris tui quatuor ualere obolos, ut prouerbio dicitur, censes. An ignoras, etiam Therisitē inter Græcos liberè fuisse locutum? Agamemnonem uerò Therisitē petulantiam minoris fecisse, quàm testudo muscas (ut dici solet) facit?

Licentia linguæ non probatur.

πέπηκα.) Polybius: Liquefactum, & ab igni conflatum argentum & aurum dum quærunt, plurimi Romanorum perierūt.

Cicada Attica.

πεπληγοφόροι.) Cicadiferi Athenienses dicuntur. nam aureas cicadas gestabant, ut probarent se esse terrigenas. Thucydides libro primo: Adhibebant aureas cicadas

in complicandis capillis. Aut quod musci essent. cicada enim est canora. Terrigena uerò, quod etiam Erechtheus, conditor Athenarum, è terra natus fuerit.

περάγων.) Damascius: Erat grauis, & in omnib. rebus honestus, & quadrangularis, & absq; reprehensione compositus, ut Simonidis uerbo utar: adeò ut ne fycophantæ quidem, qui contra eum insurrexerant, negarent, uirum illum omnino esse admirabilem.

περάδι γέγονας.) Quarta Luna natus es. De ijs qui frustra laborant. nam & Herculem quarta Luna natum, Eurystheo arumnose inseruisse. Philochorus autem ait, etiam de Mercurio posse dici. Herculi autem hunc diem assignatum esse, quo se ad deos contulerit. Hinc περάδιων (quartanarij) dicuntur eadem de causa, qui laboriosam exigunt uitam.

περακόσιοι.) Quadringenti, septem annis ante triginta tyrannos, quatuor menses urbi praefuerunt.

περακτός.) Pythagoræi omnem numerum quaternionē uocant. hic uerò completur denario. Denarius autem è quaternis componitur, ob quaternas Lunæ formas. Ea enim est nascens uel oriens, conicnulatata, gibbosa, & plena.

περαλογία.) Tragicam tetralogiā Platon dedit Dialogorum suorum. nam Tragicis quaternis fabulis certabant: id est, singulis annis quatuor, Dionysijs, Lenæis, Panathenæis, Chytris: quorum hoc quartum Satyricum fuit. Quatuor autē fabule uocabantur Tetralogia. Sunt igitur omnes Platonis germani dialogi quinquaginta sex. In singulis autē libris duplici utitur inscriptione, alia à nomine sumpta, alia à re. Huius tetralogiæ quæ prima est, principatū tenet Euthyphron, seu de Sancto: qui dialogus est πεπραπτός, id est explorat ingenium aduersarij. Alter Socratis defensio: quæ est ethica, id est pertinet ad mores. Tertius Crito, siue de re agēda: qui & ipse pertinet ad mores. Quartus Phædō, siue de anima, eodē referē. Secūda tetralogia, & reliquæ deinceps, extant in libro Laertij Diogenis de Vitis philosophorū.

τῆ τετραμετρεῖ.) Tetrametri carminis inventor est Aristophanes poeta.

πεπληγοφόροι.) Quadrupes incedebant Libyci Sciapodes, cum latos pedes haberent, & alterum pedem attollerent, quo reliquū corpus umbra protegerent, ad uitandum loci æstum.

τετραρχία.) Tetrarchia, quatuor manipuli,

puli, uiri sexaginta quatuor: quorum dux Tetrarcha.

τετράρων μερών.) Cum quatuor partibus Thessalia constet, quaternio pars quælibet uocatur. Nomen autem *ait esse quaternionibus, Thessaliothem, Pelasgiotidem, Phthiotidem, Hestiatotidem. Et Aristoteles in communi Thessalorum republica, sub Aleua, Pyrrhi filio, diuisam fuisse ait in quatuor partes Thessaliam.

Nudi oratores, id est mendici.

πετρασατήρης.) Aristophanes: Αευον solertissimus nudorum, oratione ualde popularem habuit. Videtis me salute indigere quatuor staterum. Sed tamen dicam: si fullones indigentibus præbuerint lanas sub brumam: pleuritis neminem uestrum inuadet unquam. Hic Aeuon pauper fuit. Quibus lectus non est, neque stragula, abeant cubitum in officinas coriariorum. Si quis uero hyberno tempore illos excluderit: tria saga pellicea debeto: & farine uenditores, tres semodios in cœna præbeto.

τετραφαλαγγαρχία.) Tetraphalangarchia. Duæ phalangia uiri sunt 384. hæc enim est perfecta & commoda phalanx.

Bos arator.

πετρομυσιον.) Sulco & senectute maceratum operarium bouem, cruentam non duxit ad securim, uerecundatus ob eius labores.

πετροπημυσιοι.) Calculi aenei sunt, foramen paruum in medio habentes, * quorum alij dimidiati sunt, alij integri. li uero quibus munus distribuendi calculos obuenit, habita oratione, tradunt unicuique iudici binos calculos, perforatum & integrum: quod rei palam uiderent, neque omnino integros, neque etiam omnino perforatos accepisse iudices.

Calculi perforati, integri.

περυόδω.) Appianus: Philippus aduenientes interfecit: ne Romani dicerent, Macedonicas opes exhaustas esse.

Parasitica dira.

τρωιδίης.) Aristophanes de Antimacho: Antimachum Pseudadæ, id est Rorem, ut uno uerbo dicam, male perdat Iupiter, qui me miserum incœnatum dimisit: quæ utinam adhuc uideam loligine egentem: quæ affata & stridens apposita mensæ ubi fuerit, cum accepturus est, canis abreptam deuoret. Hoc ei unum malum esto.

πυκρ.) Teucer Cyzicenus, scripsit de aurifera terra: de Byzantio, Mithridaticarum rerum libros 5. de Tyro, 5. Arabicarum, 5. Iudaicam historiam libris 6. adulescentum Cyzicenorum exercitatione tribus, & reliqua.

πελμυσία.) De uulpe Telmisia scriptores rerum Thebanarum prolixè scripse-

runt, ut Aristodemus. Immissam enim a dijs esse feram illam Cadmeis: quæ a regno Cadmi posteros excluderet. Cephalum autem dicunt, Deionis filium, Atheniensem, canem habuisse, quem nulla fera effugeret. Quem, cum imprudens uxorẽ suam Procrin pridem occidisset, purgatũ a Cadmeis, uulpem cum cane persecutũ esse tradunt. Quæ cum ad Telmissum cõprehendetur, canem & uulpem lapides factos esse. Hi fabulam ex Epico circulo acceperunt.

Cadmus. Cephalus canis.

Canis & uulpes in saxum.

τέφρα.) Auribus meis accepi hæc, atque audiui. Qui uero plura his cognouit, dicat.

πεφρώσας.) μή τι τὸ τέφραν φέγων εἰς ἀδρακίαν πείσης, Vide ne cineres fugiens, in prunas incidas.

τεχνάσων.) Festina res est, & tuo ingenio aptissima: Nam ob calliditatem nostra est placenta.

τεχνάσματος.) Calamitates non fraudibus ferre decet, sed affectionibus. Enim uero tu obscœne lato podice es, non sermonibus, sed affectionibus.

τεῖχος μακρὸν.) Anastasius imperator longa mœnia condidit sexaginta milliariibus ab urbe, a Septentrione porrecta uersus meridiem longitudine milliariũ quinquaginta, latitudine pedum 8.

τεῖχος καθεστὸς βτυχῆς πέλει δόκει.) Mœnibus insidens fortunatũ te fore putato.

Explicatio somnij.

τῆ.) Homerus: Eo imus, quod tu nos Iupiter ducis.

τήβων.) Tebennus toga, Romana uestis, Tarentini Posthumij togam stercoreibus humanis inquinarunt. Tebennus autem nomen habet ab Arcade Tebennno, qui primus eam chlamydem induit, cum Ionium sinum ingressus esset, & ab illius loci incolis susceptus: a quo edocti indigenæ, eodem modo uestierunt, & uestem Tebenniam uocarunt. Postea nomine corrupto Tebennus dicta est.

Tebennus Arcas.

τήρεα.) Sciendum est, ueteres etiam ufos esse ostreis, quamuis horum esus parum habeat & suauitatis & utilitatis.

Ostrea.

τηθύς.) Tethys. Sic & mare & terra dicitur. Homerus: Oceanus deorum genitor, & mater Tethys: hoc est, natura humida & sicca.

τηλαυγῆς.) Telauges Pythagoræ præstantissimi uiri filius & discipulus, philosophus, magister Empedoclis: scripsit de quaternione libros quatuor.

τηλέγον.) Telegonus primus artẽ augurandi inuenit, cuiusmodi est: si in tecto mustela aut serpens apparuit, hoc aut illud significat.

Ars augurandi.

τηλεκλείδης.) Teleclides, Atheniensis comicus. Ex ei⁹ fabulis sunt, Amphictyones, & Prytanes, & Robusti, ut Athenæus in Dipnosophistis ait.

τηλεσκόπων ὄμματι.) id est, Oculo eminenti intuenti.

τήλεφρον πηροδία.) Telephus est sacculus. hic pauper & mendicus fuit, gestans peram. Aristophanes: Atqui pridem mendicum agebas, Telephum esse te dicens est sacculo. Alij dicunt, prius regem Mysiæ fuisse appellatum, qui ab Achille uulneratus fuerit, quo tempore Græci Mysiā inuaserint, rati eam esse Troiam. Vnde etiā Telephium uulnus, τηλέφιον τραῦμα.

τήλεφρον.) Telephus, Pergamenus grammaticus. Scripsit & ipse libros, in quibus illud etiam tradit, quot res Grammatico tenendæ sint: de Homericis figuris: Rhetoricorū libros duos, de Attici sermonis constructione libros 5. de Homericæ Rhetoricæ de Homeri & Platonis consensu, uariæ eruditionis duos: Vitas Tragicorū & Comicorum: Experientiæ librorum, libros 3. in quibus docet, qui libri digni sint comparatu: & Homerum solum ex antiquis Græcè loqui. Descriptionem Pergami. de Pergameno Sebastio seu Augustali, libros duos. de prætorij Atheniensium. de Atheniensium legibus & moribus. de Pergami legibus libros 5. De usu, siue de nominibus uestitus, cæterarumq; rerū quibus utimur, ordine alphabetico. de Ulyssis errore: Ocytocion, id est Collectanea epithetorum eidem rei conuenientium, ad paratam dictionis copiam, libros 10.

τήλις.) Telis, (scænum græcū) genus leguminis, quod elixū, si effundatur, periculosum lapsum affert pedibus hominum: quod Ioseph⁹ aduersus obsidionem excogitauit.

τηλύγετον.) Natu minimi plurimum diligi solent.

τημύχον.) Temuchus. Sic magistratus Messenij dicuntur. Temuchus uero totam urbem, tanquam fordibus & quisquilijs liberatam, lustrari iussit.

την ἀκεσθήσασε λέλυτο.) Acesæi Lunam. Prouerbiū, de cunctatoribus & cessatoribus. Acesæus Nelei filius fuit, gubernator.

την αὐτήν τὴν αὐτὴν ἀναχορῶσασμεν ὄρχησιν.) Hoc dixit Marcus ad Zenonem imperatorem. Eandem hanc denuo repetemus saltationem.

την γλῶσσαν, &c.) Terram hostilem cum suam duxerint, suam uero hostilem, opes uero naues, inopiam opes. Dicitur est hoc de Periclis sententia, qui iussit Athenien-

βιβλιακὴ
ἐμπειρίας.

Ænigma Periclis de classe se paranda.

ses, si Lacedæmonij in Atticā impressionem fecissent, non ad pugnam egredi, sed intra mœnia manere, & nauibus inuadere Laconiam. Opes igitur in terra inopiā arbitrari, in mari autem sitas esse opes existimare: nihil aliud est, nisi unas putare opes, naues quæ plurimas: reliqua inopiā putare, cuiusmodi est pecunia spectaculorum & iudiciorum. Suadet itaque, omnes in hæc factos sumptus, nauibus esse assignandos.

την δωροδοκίαν.) Ad Doricam tantum harmoniam intendam lyram. Aliam nolo: hoc est, munerum largitiones uolo, quæ Græcè δωροδοκία est.

την ἑλλάδα.) Lyrae sonus. Inclyte salue rex Hercules, ipse & Iolaus, duo bellatores. Aristophanes: Si clamore superior fueris: uictor euaseris. si uiceris impudentia: nostra est adorea.

την ἐμὴν κάμνει νόσον.) Meo laborat morbo. Prouerbiū illi simile, τῶν τῶν ἐλθόμενον ζυγόν, Idem iugum ducimus.

την θύραν ἔχων πετρομυρμύκεν, ὡς περ αἰμίμναι.) Fores habet angustas, instar pecudum. De homine inhumano, & a commercijs abhorrente.

την κῆσαν τὸν ἔλα.) Agitato turbinē tibi parem. De oraculo quodam dictum est: Qualis es, talis etiam uidere, & maioribus te compares. Hoc apophthegma alij Pittaci esse dicunt, alij Solonis. Quidam autem illud Chilonem dixisse consulti cui-dam ferunt, An diues uxor ducenda esset?

την λεοντήν ἐνδύει.) Leoninam pellem indue, id est fortis & strenuus esto.

την ἑσπέρην.) Tenuis, una ex Cycladibus insulis.

την ταχίστην.) Magnopere studebat primo quoque tempore de summa rerum decernere.

την τράπεζαν οἰσομένην.) Aristophanes: Me fam feram. hoc est, Ipse mihi inseruiam, nec pueri utar ministerio.

την τρύφα σαρκοπιεῖν.) Feces unam cum uino exhaurire.

την χεῖρα παροσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.) Manu admota Deus est uocandus. Bulbulcus est uilla plaustrum agens, cum hoc in salebris hareret, & succurrendum esset: igneus astabat, Herculem adorans: quæ præ omnibus dijs uenerabatur. Deus uero illi astitit, ac dixit: Rotas tange, & tauros stimula, & tunc Deum inuoca, cum & ipse aliquid feceris: sed noli frustra precari hinc in prouerbiū abiit.

την ζιμελεῖν.) Quamuis tibi laborans, tamen animo se impetum fecit, testimonio pristinae suæ fortitudinis.

την ἑβαν.

Homonia Dorica.

Τετάρτη Τετάρτη

Ἰσχυρὸν ἔστιν αὐτὸν

τηρίβαζος.) Xenophon: Teribazus amicus fuit regi: qui cum aderat, nemo alius regem in equo collocabat.

Megarenes.

ἡ μεγαρέων ἀξίω μερίδι.) Megarensum loco digni: hoc est, inhonorati & neglecti.

ἡ μητρὸς ὡς αἰεὶ καλεῖται.) A matre tanquam hœdus nomen habet. Hœdi enim in gregibus è capellis dignoscuntur. E patribus enim cognosci non possunt.

ἡ μωρίας, τὸν Δία νομίζεῖν, ὄντα τηλικούτους.) O stultitiã, tene credere Iouem esse, quis tam natu grandis? In eos, qui aliquid præter opinionem dicunt.

ἡ σαρκὸς.) Carnem curare non ex cupiditatibus.

ἡ τῆσδ' αὐτοῦ.) Sophocles: Talibus auditis, & probri loco obiectis malis, nauigo domum, meis rebus priuatus ab homine pessimo, & à malis oriundo, Vlysse.

τι, ἢ, Aliquid, Bis.

τι.) Stoici, Aliquid, genus entis ponunt. nam Aliquid etiam ens esse, manifestum est. Si uerò ens, etiam entis admittit rationem. Quare etiam generalius id esse dicunt: quod non tantum de corporibus, sed etiam de incorporeis prædicetur.

Rectatias ra.

τιάρα.) Tiara, ornamentum capitis. Hanc soli reges rectam portabant apud Persas, duces aut inclinatam: & Demaratus Lacedæmonius, qui cum Xerxe Athenas uenit, cum hilaritate quadã rex quiduis petere ei concessisset: rogauit, ut sibi Sardis recta tiara ingredi liceret: ut Philarchus 11. libro tradit. Idẽ esse dicunt & citharim. Theophrastus uerò in libro de regno Cypriorum, Citharim à Tiara differre dicit.

τιβέριος.) Tiberius philosophus & sophista, scripsit de formis orationis, seu generibus dicendi: de apparatu, de commutatione, de historia: de constructione, dispositione & compositione orationis. De ciuilibus orationis mutatione, de exornationibus, de præfationibus & procemijs, de epicherematis, de Demosthene & Xenophonte, de Herodoto & Thucydide.

τιβέριος.) Tiberius Octauij filius, Romanorum imperator, temere & amenter imperium, crudelitate formidabilis, auaritia detestanda & nefaria, turpique luxu, administrauit. Expeditiones enim omnes recusauit, per secundarum partium duces oscitanter atque sordide hostibus aduersatus. Cum autem maliciosus homo esset, nonnullos socios reges fraude circumuentos, regnis suis exiit: quorum de numero fuit Archelaus, Cappadocum rex, quem blandis & benignis ad se uerbis uocatum,

Perfidia.

Archelaus.

domum redire non passus est: sed in prouinciam redegit Cappadociam: & maximam eius loci urbem, quae prius ab incolis Mazaca dicebatur, a sese cognominari iussit, ut quae nostra ætate Cæsarea dicatur. pro uecta tamen ætate mortuus est.

Mazaca.

Cæsarea.

τιβέριος.) Tiberius Romanorum imperator, peculiari natura fuit præditus. Neque enim eorum quae appetebat, quicquam præ se ferebat: & eorum quae dicebat, nihil facere uolebat: sed cum uerba uoluntati suae contraria faceret, quicquid appetebat, recusabat: & quicquid oderat, amplectebatur: & magistratus acerbis tributa exigentes puniebat, dicens, oues meas tonderi uolo, non deglubi. * Adeo fuit æquus ut saltatorem, qui libertate sese donari petebat, uoti compotem non fecerit, priusquam dominus eius precio accepto consensisset.

Disimulator.

Cum sodalibus priuati more uiuebat, cum eisque ludebat, non adducto præsidio. Uentit etiam, ne quis serica ueste uteretur. Subito in peius ita mutatus est, ut mentis errore affici putaretur. Illud etiam uetus dictum usurpauit: Me mortuo conflaret terra incendio. & Priamum beatum prædicabat, quod cum patria & regno perisset.

τιβέριος.) Romanorum Constantino politanus imperator, quem Iustinus commendat, ut uirum clementem simul & humanum, hominem alienum ab auaritia, qui felicitatem in eo uno reponat, ut & floreat populus, & omnibus rebus abundet, communem hominum felicitatem præclarum & inuiolatum thesaurum estimans: quicquam tyrannicam insolentiam perosus, & humanitatem amplexus, & regi a suis, quam illos a se crudeliter tractari, paterque maluerit a suis dici quam dominus. * Cum optimus esset in adolescentia, ingrauescente ætate subito in deterius mutatus est, ut & errore mentis agitari putaretur, & ad omnem impietatem & insaniam & furorem, non solum in his quae secundum naturam sunt, sed etiam in his quae repugnant naturae, rueret, & omni iniustitia & tyrannide grassaretur. Ita deprauatus, uitam cum morte commutat.

Clementis imperator.

* Ea quae se sequuntur, errore librarij transposita, uidentur non ad Byzantium Tiberium pertinere. Neque enim quicquam de eo tale scribunt Græci historici.

τί γὰρ δὴ Δελφῶν καὶ βοῦν κοινόν ἐστι; Quid Delphini & boui commune est? Quid Sylæ cum philosophis?

τί γὰρ με λυπεῖ τῆσδ', ὅταν λόγῳ θανῶν ἐργασίω θῶ, καὶ ἀξένῳ κωμῶ κλέβῃ;) Quid enim me tristitia afficit hoc, cum uerbo mortuus, factis conseruatus fuero, laudemque deportaro? Nullum. n. conducibile dictum puto malum. Iam. n. uidi sæpè etiã sapientes uerbo frustra morientes, rebus uerò

Simulatio mortis.

non. Aristophanes: Quid enim te fugit eorum, quæ uirum sapientem scire decet? An non ita sapis, ut uirum cordatum fecunda audacia decet? hoc est: Quid te fugit? quid non facis, quod decet peritos? *τί δὴ τ' αὐτὸ ἀλογίης ἐπ' ἐξαιρησμένοις;* Quid uerò doleres, ob ea quæ facta sunt? Nam illa quidem, fieri non potest ut non ita se habeant. Simonides: τὸ γὰρ γε γρημύσιον, ἐκείτ' ἄρρεκτον ἔσται, Factum infectum fieri non potest.

Amphipolis, Pydna.

τί ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς, &c. Quid sit Demosthenis in Philippicis, τὸ θρυλλέμενον ποτὶ ἀπόρρητον, iactatum illud arcanum, Theopompus libro 31. declarauit his uerbis: Legatos ad Philippum mittit Antiphontē & Charidemum, acturos etiam de amicitia. Qui cum ad eum peruenissent, ei suadere conabantur, ut occultè adiumento esset Atheniensibus, ad occupandam Amphipolin: pollicentes Pydnam. Legati uerò Atheniensium populo quidē nihil renūciarunt, quò id cōsiliū Pydnæ latēret, q̄s deserturi essent: sed clam cū senatu egerunt.

Longa Tithonum minut senectus.

τιθεῶν. Legatos misit ad Megarēses, adhortans, ut uel nunc assentirentur, nec discrimen salutis adirent. *τὴ θάνατος γῆρας.* Tithoni senectus. Pro uerbiūm, de longeuīs & decrepitis. Fabula tradunt, Tithonū cupiditate exuendæ senectutis, in cicadā esse mutatū. Aristophanes: Tithonum agitans & perturbās. *τιθρασ.* Tithraus, urbs Libyæ, ubi Gorgones uersabantur. *γοργόνες τὴ θράσια,* Gorgones Tithrasia. Tithraus municipium quoddam Atticæ est, cui attribuit Gorgones.

τὴ θυμαλλ. Tithymallus genus herbae acerrimæ, quæ apud Lacones reperitur, qua uesperis supercilia inungebāt. Aristophanes: Allium cum tithymallo contundit. *νεοκλείδης τῆ γλάμων.* Neclidis Glamonis F. Pro uerbiūm in lippos dicūt.

Sycophantia impudentia.

τί καλὴ ἢ τὰ ζῆς. Quid est ordine pulchrius? *τί κρινὸν κινὴ καὶ βαλανείω;* Quid canis in balneo? Pro uerbiūm, de rebus inconuenientibus.

τί λέγεις σὺ. Quid tu ais? Solemus in disputationibus cum aduersarijs ita loqui, perterrefacere eos uolentes. Aristophanes in Nubibus: Vt lator uultum intuēs? Nam nūc primūm aspectu es inficialis. Et populare illud efflorescit, Quid ais tu? Illud etiam, ut iniuriam faciens, iniurijs affici uidearis, & cū improbi aliquid machinaris, in uultu inest Atticus aspectus. A-

ἀτιμὸν βλίπ.

thenienses enim ob impudentiam & confidentiam malè audiebant.

τὴ λφάσιον. Tilphosæum, mōs parum à lacu Copaide distans.

τὴ μαγῆς. Timagenes, regij argentarij filius, Alexandrinus orator: ut alij, Aegyptius, qui sub Pompeio Magno in bello captus, Romamq̄ perductus à Gabinio, & à Fausto Syllæ filio redemptus, Rome docuit, cum sub ipso Pompeio, tum post eum sub Cæsare Augusto: postea uerò, unā cum Cecilio. Cum autem ob linguæ libertatem schola excidisset. in rure Tusculano uitā exegit. Mortuus est (*ἐν διαβαλίω*) Dabani, cum post coenā uomere uellet, uertigine correptus. Multos libros scripsit.

τὴ μαγῆς. Timagenes historicus, maris totius sitū libris quinque est cōplexus.

τὴ μαγῆς, ἢ τὴ μογῆς. Timagenes, siue Timogenes, Milesius historicus & orator, scripsit de Heraclea Pōtica, & doctis uiris eius urbis, libros quinque: & Epistolas.

τὴ μαγῆς. Timagoras, legatus missus ad regem Artaxerxem ab Atheniēsis, non solum aurum & argentum ab eo accepit, sed etiam lectum preciosum, & milites ministros, & boues octoginta: & lectica delatus est ad mare, & gestatoribus eius à rege merces data est quatuor talentorum. Hunc igitur Athenienses capitali supplicio affecerunt. Dicunt eum promississe, sese dirempturum esse Atheniensium & Lacedæmoniorum amicitiam. Hic igitur Timagoras cum regem Persarum contra Græcorum morem adorasset, & largitionibus corruptus esset: sublatus est, ut dictum, ab Atheniensibus.

τὴ λμαφέσερον. Nihil est auro honoratius.

τὴ μαῆς κλεωνάϊ. Timanthes Cleonæus, cum quinquercio uictor ob aratē certare delisset, fertur magnū arcum ad explorandas uires suas quotidie intendisse, tentantem seipsum. Cum autē aliquando peregrè reuersus, eundem intendere non potuisset: igne incenso, uiuens in rogam insiliit. Quamuis autem ab hominibus talia uel facta sint olim, uel posthac futura sint: furori tamen potius quàm fortitudini sunt tribuenda.

τὴ μαρχ. Timarchus Arizeli filius, luxuriosus & impudicus, in Piræo apud Euthydicum principio uersatus est. Post Misgolæ & Hegesandro Laodamantis amatio se mercede prostituit: & post eos Pittalaci consuetudine usus est, serui publici. Curator autē electus, Aristogitone refragato, repudiatus est. Pereti patuo ceco, ut

ut cum causarijs aleretur, non patrocina-
tus est: neq; matri inopia laboranti opem
tulit. Senex ab Aeschine prostitutæ pudici-
tiae reus est peractus.

τιμῶν.) Vinum bibere recusauit: seq;
uitæ reliquum tanti faceret negauit, ut su-
periores ætatem, uitæ ratione mutata,
hausto uino cõtaminaret: eaq; ratione ui-
rago mortem obiit.

Homo info-
lens & uo-
luptarijs.

τιμῶν.) Timasius sub Theodosio im-
peratore fuit: quem Eutropius summæ re-
rum præficere uolens, ex Asia ad regiam
uocat. Is uerò, homo insolens, & in re mi-
litari uersatus, summū rerum humanarū
bonū, honorē, gloriā, opes abundātes, &
suo arbitratu uiuēdi licentiā, existimans,
cū propter ebrietatē & diē & noctē igno-
raret, neq; orientē nec occidentē Solem
cerneret: reuocationē illam immortalita-
ti parem ratus, ab exercitationibus uolu-
ptarijs & dissoluta uiuēdi ratione auul-
sus, animo ad gloriæ cupiditatem intēto,
ex Pamphylia grauis surrexit: in Lydiam
reuersus est regis instar, aut eius, qui impe-
ratorem & eunuchum obiter pro delecta-
mento habiturus esset, si uellet.

Nouerca ca-
lumnia.

τιμασιων.) Timasion, adolescens Aegy-
ptius, modò excesserat ex ephebis, præstā-
ti forma præditus: sed nouerca, eius amo-
re capta, infensum illi patrē reddebat: ni-
hil quidem Phædræ simile cōmentā: sed
eum criminans ut effœminatū, & amato-
ribus magis quā mulieribus gaudētē.
Ille uerò relicta Naucrate, ad Memphin
degebat: & nauē iam parauerat, & in Ni-
lo nauclerum agebat. Cum igitur Apollo-
niū aduerso flumine nauigantē, secundo
ipse nauigans uidisset, ac uirorum sapien-
tum cœtum illum esse, ex pallijs & libris
quibus studebant, coniectura capta, ani-
maduertisset: rogauit, ut sibi sapiētiae ama-
tori eandem nauem conscendere liceret:
Tū Apollonius: Modestus, inquit, hic a-
dolescēs est: impetret, quæ petit. & sermo-
nem de nouerca proximis amicis, uoce
summissa, ad nauigante adhuc adolescen-
te recenset. Cum autem iam cōiunctæ na-
ues essent, Timasion ad suum gubernato-
rem aliquid de onere locutus, sua relicta,
conscēsaq; altera, uiros illos salutauit. A-
pollonius igitur eo è cōspectu sedere ius-
so: Adolescens, inquit, Aegyptie (uideris
enim indigenarum aliquis esse) quid ma-
lum aut quid bonum gesseris dicito: ut &
illa ego propter ætatē propulsem: & ob
hæc laudatus, unā mecum & cum hisce
operam des philosophiæ. Videns autem

Apollonius
nouit nec ui-
sa sibi nec
audita.

Timasionem erubescens, ore ita com-
parato, quasi aliquid dicturus, aut non di-
cturus esset: urisit interrogationem, ut qui
nihil de eo prænosset. Timasion igitur re-
cepto animo: O dii, inquit, quem me esse
dicam? Malus quidem non sum: bonum

Non malus,
sed nondum
bonus.

autem num me existimari deceat, ignoro.
Nam iniuriam non facere, nondum laus
est. Ibi Apollonius: Adolescens, pape (in-
quit) ut ex India mecū loqueris? Eadem
enim etiam Iarcho uidentur, diuino uiro:
sed qua ratione istud censes, & unde? Vi-
deris enim delictum quoddam cauisse.
Cum autem narrare cœpisset, nouercam
sibi insidiatam, se uerò illi amanti cessisse:
clamor exortus est, quasi diuinitus illa A-
pollonius prædixisset. Timasion uerò: Vi-
ri optimi, inquit, quid istuc? Tātum enim
ea quæ dicta sunt, ab admiratione absunt,
quantum etiam à risu. Tum Damis: Quid
dam, inquit, admirati sumus, quod non-
dū scis: & te adolescens laudamus, quod
nihil præclarum à te gestum esse censes.

Iarcho Ino-
dijs.

Apollonio uerò: Nunquid etiam Vene-
ri sacrificaret, rogante: Timasion, me-
diusfidius quotidie, inquit. Multum e-
nim ualere existimo illam deam, & in di-
uinis & humanis rebus. Apollonius igitur
supra modum delectatus: Decerna-
mus, inquit, coronandum eū esse ob mo-
destiam, etiam præ Hippolyto Thesei fi-
lio. Is enim Venerem contempsit: eaque
fortassis de causa neque à reb. Veneris
uictus est, neque Amor ad illum comessā-
tum iuit: sed fuit homo agrestior & aspe-
rior. Hic uerò se dea inferiorem confitēs,
amanti non succubuit: sed abiit, ipsam
deam ueritus, si flagitiosum amorem non
cauisset. Ac illum odisse deum, ut Hippo-
lytus Venerē, non tribuo modestiæ. Mo-
destius enim est, de omnibus dijs bene lo-
qui, præsertim Athenis, ubi etiam igno-
torum deorum aræ dedicata sunt. * Hip-
polytum autem eum uocabat propter o-
culos, quibus nouercam uiderat.

Veneri sac-
rificare.

Timasion
Hippolyto
præfertur.

Nulli dijs con-
temnendi.

Aræ ignoto-
rum deorū.

τιμαχιδης ροδης.) Timachidas Rho-
dius Cœnas descripsit carmine, libris
undecim. Numenius condimēta, & Ma-
streas Pitaneus, & Hegemon Thasius,
cognomēto Lens, & Artemidorus pseu-
doaristophanius, qui culinarias dictio-
nes collegit: & Philoxenus Claudij fi-
lius, à quo etiam Philoxeniæ placentiæ
nomen habent.

Culinarij
scriptores.

τιμας.) Timæus historicus, Ephorū
ualde insectatus est, cum ipse duobus pec-
catis sit obnoxius. Vni, quod alios acerbe

Callisthenes.
Alexander.

Timoleonis
rerum exag-
geratio.

Epitimæus.
Graosylle-
tria.
Scripta.
Timæus de
Agathocle
mentibus.

Agathoclis
res gesta.

accusat, ob ea quorum ipse reus est: alteri, q̄ animo planè corrupto fuit, tales sententias in suis commentarijs exponendo, & tales opinionēs lectorum animis inferendo. Enimuerò si Callisthenem statuēdum est meritò supplicio affectū perijisse: quod supplicium Timæus meretur? Multò enim iustius huic succensuerit numen, quā Callistheni. Nam hic quidem inter deos referre Alexandrum noluit: Timæus uerò pluris facit Timoleonem, quā clarissimos deos. Ac Callisthenes quidē eum uirum, quem omnes igenio humano maiorem fuisse concedunt: hic autem Timoleonem, qui non uisus est quicquam gefisse magnificum, ac ne suscepisse quidē: & unam uitæ lineam confecit, eamq̄ non admodum præclaram pro magnitudine orbis terrarum. Illud dico, quòd ex patria Syracusas uenit. Itaque mihi persuasum habuisse uidetur Timæus, Timoleonem gloriæ audum, in Sicilia, tanquam in ac tabulo se comparatum iri putasse illustri-
 simis heroibus: sese uerò quamuis res Italicas tantum & Siculas descriperit, ijs cōferendum esse, qui de toto terrarum orbe libros scriperint. Scripsit de Syria, & eius urbibus & regibus, libros tres.
 Τιμαίος (⊙) Λοκρός.) Timæus Locrensis, philosophus Pythagoricus, scripsit mathematica, de natura, de Pythagoræ uita.
 Τιμαίος (⊙) Ανδρομάχης.) Timæus Andromachi filius, Tauromenites, quē Athenienses Epitimæū ab increpando uocarūt. Dicitur etiā Graosyllectria, quòd quælibet in literas referret. Scripsit Italica & Sicula, libris octo: Græca & Sicula, Compendiū Rhetoricorum argumētorum libris 68. Olympionicas, seu acta Chronica. Timæus ueterum historicorū peccatis grauissimè exagitatis, in alijs quidem scripti partibus maximam curā ueritatis habuit: in rebus autem Agathoclis ex odio pleraq̄ e mentibus est in principem illum. Pulcherrimus enim ab Agathocle Sicilia: uiuentem quidē ulcisci non potuit, mortuum uerò per historiam conuicijs incessit in perpetuum. Omnino enim insitis ei regi uitijs, alia multa de suo adiecit scriptor: successus quidem illi detrahendo, cladēs autē nō illius modò culpa acceptas, sed fortuitas etiam in eum nihil delinquentem transferendo. Cum autē eum imperatoria solertia præditum, & strenuū atq̄ animosum in periculis fuisse constet: eum per totam historiam ignauum & timidum appellare nō desistit. Etenim quis ignorat, nullū unq̄

principē minoribus occasionibus usum, è tenuiore fortuna regnum maius acquisuisse? Nam cum à puero propter inopiam & generis obscuritatem opifex fuisset: postea suapte uirtute non solum totius Siciliae potitus est: sed & magnam Italiae & Libya partem armis subegit. Iure autem mireris scriptorum temeritatem, cum per totum scriptum Syracusanorum fortitudinem laudet: eum qui illos subegit, ignauia superasse omnes mortales ait. Quia enim contrariae sententiae ipsa sese coarguunt, satis apparet, eum ueritatē historicae libertatis priuati odij & contentionis causa neglexisse. Itaq̄ extremos operis eius quinque libros, quibus res Agathoclis cōplexus est nemo iure probauerit.
 Τιμή Δοσεβάν.) Honos piorum est, seruire Deo.
 Τιμησάμω.) Quē ego maximè uellem, & tyrannos omnes, & diuitijs excellentes adijisse.
 Τιμησως.) Romam multitudine hominum creuisse, proximo censu est comperitum, quo Romanorum aduulorum septē & triginta millia sunt numerata.
 Τιμησθη.) Timelitheus, tragicus. fabulae eius sunt, Danaides 2. Hectoris redemptio, Hercules, Ixiō, Capaneus, Memnō, Proci, Iouis natalis, Helena: repetitio, Orestes, Pylades, Castor & Pollux.
 Τιμηθης.) Appius Claudius fuit censor, id est examinador ciuili disciplina: singulorū ciuium uitā ad ueteris moris cōseruationē conuertens. Magistratus hic maximus est, & honoratissimus apud Romanos habitus: & ijs mandari solitus, qui uita integrè acta per omnia, claruerunt.
 Τιμηθλων.) Propheta: Qui annonae precium intendit, execrabilis est.
 Τιμηθη.) Timotheus, Atheniensis comicus, mediæ comœdiae poeta. Fabularū ipsius sunt, Pugil, Depositū, Mutatus seu Trāslatus. Est & Caniculus Timothei fabula, ut Athenæus in suis libris ait.
 Τιμηθη.) Timotheus Therfandri aut Neomyti filius, aut Philopolitis, Milesius, lyricus, qui decimam & undecimam chordā lyre addidit, & ueterem musicam in molliorem modum mutauit. Fuit autē temporibus Euripidis tragici, quibus etiā Philippus Macedo regnauit. Decessit anno ætatis nonagesimo septimo. Scripsit uersibus musicos modos nouendecim, Proœmia triginta sex, Dianam, Ασπιδας Descriptiones.) Apparatus octo, Encomiū, Persas, aut Naupliū, Phinidas, Laer-

928
 Laerten. D
 nos uigint
 dicit Alex
 primis dele
 bōne (e
 sensum fac
 modolum
 xandri tra
 ma conceit
 ralia esse op
 niter acce
 Τιμηθη
 cius, tem
 fuit in qu
 publico.
 molio, q
 plit etian
 quadrup
 Arabes
 & de au
 de serpe
 Τιμηθη
 Athen
 felicitat
 ei app
 Τιμηθη
 imagin
 Τιμηθη
 nā urbes
 stare tel
 motheus
 in potius
 allebat.
 Τιμηθη
 molius f
 sente. Ma
 comœdia
 Τιμηθη
 eustabulat
 Τιμηθη
 Philodica
 in libris Di
 Τιμηθη
 Fabular
 pragmon, I
 Comfalus, F
 narchi esse.
 Τιμηθη
 meretrix N
 Τιμηθη
 Sophistarum
 Τιμηθη
 micus, & ip
 qui grates
 Τιμηθη
 bar, cuius u
 ne compos
 Τιμηθη
 dicitum &

Alexander
magnus, a
Timotheo
concitatus.

L aertem, Dithyrambos octodecim. hymnos uiginti unum, & alia quaedam. Tradunt Alexandrum musicis audiendis cū primis delectatum. Timotheum enim, tibi cinē (ἐπι πνεύματι nisi quid deest, nihil ad sensum facit) aliquando Mineruæ arduū modulum cātando adeo permouisse Alexandrū tradunt, ut inter audiendum ad arma concitaret, diceretq; Regia carmina talia esse oportere. Hic Timotheus festināter accitus, in Persicā ad eum ascendit.

τιμόθεος.) Timotheus Gazæus grāmaticus, temporibus Anastasij imperatoris fuit: in quem etiam tragœdiam edidit, de (publico, quod uocatur Aurargentū) Demosio, qui Chryfargyrus uocatur. Scripsit etiam heroico uersu de Animalibus quadrupedibus, de feris apud Indos & Arabes & Aegyptios, & quas India alit, & de auibus peregrinis & prodigiolis, & de serpentibus libros quatuor.

Fortuna, Timothei superbiam castigat.

τιμόθεος.) Timotheus, homo diues, dux Atheniēsiū, turrim extruxit. hic ad eam felicitatem est euectus, ut genius coram ei appareret. εἰς ποσὶ τὸν ἥρση τύχης, ὡς τὸν δὲ μόνον ὄψει φαίνεσθαι τῶν.) Faciebāt eum in imaginibus pictores dormientē, & Fortunā urbes illi in retia cōiicientem, quas uastaret felicitatem, illius subindicantes. Timotheus autem ob successus superbens, sua potius esse, quā Fortunæ illa opera afferebat. Quapropter etiam postea calamitosus factus est, Fortuna illi succensente. Multi Timothei perstringuntur in comœdia: sed de imperatore loquitur Aristophanes.

τιμοκλῆς.) Timocles Atheniēsis, Comicus: fabularū eius sunt Demofatyrī, Centaurus, Cauni epistolæ, Epichærecacus, Philodicaestes pugil, ut inquit Athenæus in libris Dipnosophistarum.

τιμοκλῆς.) Timocles alter, & ipse Comicus. Fabularum eius sunt, Bacchæ, Polypragmon, Icarij, Delus, Lethe, Bacchus, Conifalus, Porphyra, quæ etiā uidetur Xenarchi esse: Heroes, Dracontium, Neæra (meretrix Neæra est) Orestes, Marathonij. Hæc Athenæus dicit in libris Dipnosophistarum. Sunt & alia plura.

Simonidis
& Themistoclis inimicus.

τιμοκρέων.) Timocreon Rhodius, Comicus, & ipse ueteris comœdiæ scriptor, qui grates cū Simonide Melico & Themistocle Atheniensi inimicitias exercebat, cuius uituperationem melico carmine composuit. Scripsit comœdiam in ipsum Themistoclem, & in Simonidem Melicum, & alia.

τιμόλαος.) Timolaus Larissæus Macedo, orator, Anaximenis Lāpfaceni discipulus: qui cū poetico esset ingenio, singulis Homericæ Iliadis uersibus alios singulos adiecit, idq; opus Troicum inscripsit: *Indignationem canit Dea Pelida Achilles:*

*Quam suscepit Chrysa iratus propter puellā,
Perniciosam, quæ infinitos Achais dolores
attulit*

10 *Pugnantibus: cum Troianos absq; principe oppugnarent:*

*Et multas egregias animas orco obiecit,
Hectoreis manibus occisorum hasta.*

Scripsit & alia quaedam.

τίμων.) Timon Phliasius, philosophus, Pyrrhonis discipline, scripsit Sillorum, ut uocantur, siue reprehensionis philosophorum, libros tres.

τίμων.) Timō ille osor hominū, & alter philosophus, omnem sectam fastidiens.

τίμων.) Timō, osor hominum dictus (ἦν δὲ καθαρός.) fuit purus. Timon quidā fuit sine fundamento, inaccessis in locis circū septus, Furiarū tradux. Quē ferunt de pyraltro lapsum, claudum factum, cum medicum non admitteret, putrescentē obijisse: & post mortē eius, locum illum desertum factum esse maris inundatione.

τιμοκρέων.) Aelianus: Mihi Bacchus uirginis calamitose & tragicis afflicte malis uicē ultus esse uidet. Bonorū hominū mortuorū curā suscipit, & rationē habet Deus, & per iniuriam interfectos ulciscitur. Chrysippus certē Megaris quendam auro zonā refertam secum afferentem, apud cauponem diuertisse uesperī, ab eoq; oculis in aurum coniectis, occisum: quē, cadauere in currum, quo fimum ueheret, coniecto, efferre uoluerit. At anima interfecti apparet Megarensi cuidam: & quæ perpetua sit, & à quo, & quomodo efferenda esset, & qua porta, narrat. Ille autē non segniter, auditis ijs quæ dicta fuerant, diluculo surgens, currum apprehendit, & mortuū indagat. Ita hic sepultus, ille supplicio affectus est.

Anima petra
cussore præa
dit.

τίμος.) Ciuitas Paphlagoniæ, cuius ciuis Tiius & Tius: ut Chiūus, & Chiūus.

τί σου ἀπήγγειλε;) Cur te non suspendisti, ut Thebis heros fieres? Vfus est hoc dicto Plato in Menelao, sed præter historiā. Nam qui Thebis seipso interfecerāt, nullo prorsus honore afficiebantur.

Thebari heros.

τί εἶν ἐτι ζητῶν, &c.) Improbi sunt corui, qui te nondum discerperint.

τίς.) David: Deus quis tecum cōparabitur? Quis nouit Domini consiliū? & quis

quis dimensus est manu sua aquam? quis ponderavit montes lance?

τισαμεινοφαινίππος.) Tifamenophænippus. Tifamenus, ut peregrinus & uerbero, perstringitur. Phænippus autem, ut impurus & impudicus.

τίς πατέρ' αίνισσ', εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;) Quis patrem laudarit, nisi in felices liberi? Fortasse de ijs qui maiorum suorū fortia facta commemorant.

τίς τῆδε.) Quis hic? Sacrificantes dicebant, Quis hic? Deinde qui aderant, sese laudantes dicebant: Multiq; boniq;. Hoc aut faciebāt, ut ij qui sibi alicuius sceleris conscij essent, a sacrificio discederent.

τίς ἐρόπ' ἰππων;) Quis modus equorū? Prouerbiū, de rebus absurdis. Metagenes in Thuriopertis: Quis modus equorum? Ecce ut saltant isti more barbarico?

τί σι ὁ ἀπόλλων κεκιθάρεκεν;) Quid tibi Apollo cecinit?

τιτακίδαί.) Municipiū est tribus Aiaciæ. Fortassis autem dicti sunt a Titaco, cuius Herodotus meminīt.

τιτάνες.) Titanes, subterranei demones.

τιτανίδα γλώ.) Terrā alij uniuersam, alij Atticā solum dici uolunt a Titenio, uno ex Titanibus uetustiore, qui ad Marathonē habitarit, solusq; bellū dījs non intulerit: ut Philochorus in Tetrapoli habet.

Ister primo rerū Atticarū prouerbiū refert, τιτάνας βοῶν, Titanas inuocare. Opē enim ferebant hominibus, eosq; exaudiebant: ut Nicāder in primo Aetolicarū rerum tradit. putabantur autē esse dīj Priapis similes. (τῶν περιεπωδῶν θεῶν.)

τιτανῶδες βλέπειν.) Titanicē uidere: id est, toruē intueri. Titanicum semen, (τιτανικὸν σπέρμα.) id est impium.

τιταρήσι.) Titareffus, Thessaliæ fluiuius.

τιτάρων.) urbs Thessaliæ, unde Titaropit.) Titus Romanorum imperator, filius Vespasiani, uir omni uirtutis genere ornatus, ut uulgò Orbis amor & deliciae generis humani diceretur. Nam eloquentissimus, rei militaris peritissimus & modestissimus fuit. Vernacula Latinorū linguā ad communē rerum administratiōnē utebatur: poemata uerò & tragœdīas Græca uoce cōficiēbat. Cū Hierosolyma capisset: Syria uniuersa & Aegyptus, & omnes Palæstinae finitimæ gentes uirum coronabant, uictorem appellantes. At ille coronas repudiabat, non sese dicens illa fecisse: sed Deo iram suā declaranti manus suas commodasse. Adeo moderatus,

Orbis amor.

Eruditio.

Modestia.

& modestia plenus fuit. Tito hoc Hierosolyma obsidente, Romanus quidam eques probatissimus, cum ludæos per precepta loca reuere cerneret, adolescentem quendā fugientē, robusto corpore, & armatum rapit, calce arreptum, equo currete inclinatus, & ludæū equo insidentem persequens. Qui cum tantū dextere firmitatis & reliqui corporis ostendisset, & e-

10 questris artis uirtutem: tanq; aliquod munus: ad Cēsare detulit captiuū. Titus uerò supra modū miratus robur eius, & uires inuictas, eū remunerat, captū interfecit.

πῖτ.) Titus Romanorum dux. huic omnia ex sententia successerunt, fortuna etiam suffragata: sed pleraque suapte prouidentia tractauit. Valdē enim solers, si quisquam alius, fuit. Adeo enim solerter & prudenter non solum communia ne-

20 gocia, sed priuatos etiam congressus regēbat, ut nihil addi posset quamuis in ipso ætatis flore. plures enim triginta annis non habebat, & * primū in Græciā cum legionibus transijt.

τιτύος.) Tityus Latonā adamās, uitta eam comprehendit, sed eius liberi Apollo & Diana sagittis eum occiderunt: & nunc eum apud Inferos puniri aiunt, hepate telis confixo.

τλήμων.) Ista adeo confidens est, ut homicidæ utatur consuetudine, Furias nullas reformidans.

τληπόλεμος.) Tlepolemus cum regnum Aegyptiorum administraret, ætate adolescēs, perpetuoq; in uita militari cū splendore uersatus, animo elato & gloriæ cupido fuit. Deniq; ad res gerēdas multas uirtutes, multa etiā uicia attulit. Nā sub dio quidē ducere exercitū, & res bellicas tractare potuit, natura fortis, & ad militares cōgressus ingeniosus. Ad uariarū autē rerum administrationem, quæ considerationem sobrietatemq; postulant, & ad pecuniæ custodiam, deniq; ad res utiles cōparandas & tuendas, omnium ineptissimus erat. Vnde factum, ut non modò celeriter impingeret: sed & regnū minueret.

Cum enim regia pecunia in eius potestate esset: maximā diē partem lusu pila, & cum adolescentulis armis certando conterebat. Ab his cum recessisset, statim conuiuia instituebat: & maiorem uitæ partē in his & cum his exiebat. Si quid aut ali quando temporis cōgressibus tribuebat: eò distribuebat, ac potius (si quod sentio, dicendū est) obijciebat regiā pecuniā legatis e Græcia profectis, & histrionibus.

30 40 50

Probus en... qui grati a... tuum, qui... n... maiores... runt 70 in... Christi ui... n... n... Ptolemæ... num ome... ali dilige... tes, quar... gnos pa... consolat... tra mala... tas, sua... xandri... habuit... uerfan... tur, &... turba... cepto p... to. Sed... hil iracu... n... n... Salue qui... poite. Hel... bens sapien... Hipparchu... mo cixi... pendere co... lu prouerbi... ne certamen... dillouat... A... sora ista qua... ut in men... augeatur, el... TOMYR... Cyro Persar... lucederet d... aperto Mar... & hixtrionibus. Prot-

Prorsus enim abnuere ignorabat: sed ei qui gratū aliquid uel dixisset uel fecisset, statim, quicquid petitum erat, dabat.

τὸ ἀντάλλαγμα.) Christi secundū carnē maiores, uestigia & permutationē uocant 70 interpretes. David: Permutatio Christi tui. (ἵχνη καὶ ἀντάλλαγμα.)

τὸ δὸν τῶν παλλωνίδων.) Pugna ad Pallonidem uicti sunt Athenienses.

Sex uituli κροπατι.

τὸ βασιλικὸν βοῖδιον.) Regia bucula. Sub Ptolemæo bos peperit buculas sex. Id bonum omen ratus esse Rex, eas in Regia ali diligentissimè iussit.

τὸ γδῖσθῶσεν.) Suas intueri calamitates, quarum nemo alius autor fuerit, magnos parit dolores. Societas delictorum consolationem habet.

τὸ γὰρ πλὴν φροντίδα.) Cogitationem extra mala habitare, id est animi tranquillitas, suaue est.

Τορσιὺς Διονίς στρατηγ.

τὸ δίωνος γρῦ.) Dionis gry. Dion Alexandrinus, philosophia celebris, fratrem habuit Topsum palæstritam. A cuius ad uersario quodam cum conuicijs incesseret, & fanda atq; infanda audiret, magna turba subsequente: nihil est locutus, præcepto philosophicæ modestiæ conseruato. Sed cum iam in suas ædes uenisset, nihil iracundiæ præ se ferens, adolescenti dixit, & δὲ γρῦ, Ne gry quidem. Ille uerò præ ægritudine animi se suspendit.

τὸ ἡσιόδειον γῆρας.) Hesiodia senectus: de natu admodum grandibus. Extat epigramma Pindari huiusmodi:

χαῖρε δῖος ἡσιόσιος καὶ δῖος πάφρα ἀντιβολήσιος. ἡσιόσιος ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Salue qui bis pubuisti, & bis sepulchro potite, Hesiode, humanæ mensuram habens sapientiæ.

τὸ ἱππάρχου τειχίον.) Hipparchi mœnia. Hipparchus, Pisistrati filius, Academiam muro cinxit. Atheniensibus multum impendere coactis. Itaq; de rebus sumptuosis prouerbium dicitur.

τὸ καλῶς ἔχων.) Oedipus: Precor Deū, ne certamen hoc reipublicæ conducibile dissoluat.

τὸ κ.) Aristophanes in Nubibus: Vrsura. fura ista quæ bellua est: Quæ nam alia, nisi ut in menses & dies singulos argentum augeatur, elabente tempore?

TOMYRIN reginam Massagetarum Cyro Persarum regi ambientī, cum non succederet dolus, Ad Araxem profectus, aperto Marte rem gessit.

τὸν ἀφ' ἱερῶν γραμμῶν.) Eum qui est in sacra linea. (Ad incitas) A ludo talario sum-

ptum. Menander in Catapseudomeno.

τὸν ἐγκέφαλον ὡσπερ κατασσεῖσθαι μοι δοκεῖς.) Videris mihi concusso esse cerebro, uel concussisse cerebrum. De rebus occultis.

TONEPHERSOBIS, rex Aegypti.

τὸν πορρῖζω.) Multitudinem murmurantem & indignantem rex prudenti oratione mitigauit.

τὸν κολοφῶνα Ἰππίης.) Colophonē adde. Duodecim urbes in Ionix concilio conueniebant, quod Panioniū dicebatur, de rebus communibus deliberaturæ. Quòd si quando pares erant calculi, imparē Colophonij, uictoremq; adijciebant. Smyrnæos em̄ (ἐλθόντες, profectos f. ἐθελοντας.) uoluntarios habebant socios, pro quibus suffragia ferebant. Hinc de uincente & firmo suffragio prouerbium dictum est.

τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκον.) Colophonem imposuit. Colophonij cū seditione laborarent, pars quædam factiosorum Smyrnæam migravit. Cum aut aliquando Smyrnæi ad bellum exiissent: Colophonij, qui remanserant, urbem occuparunt, ut ex eo Colophonij (duas.) 12 urbes haberent, & Colophonem & Smyrnæam. Quando igitur aliqua de re deliberabāt Smyrnæi, qui cum Colophonij Smyrnæ remanserant, cum pares essent eorum calculi: ad Colophonios eos deferebant: qui cui sententiæ suffragabantur, ea uincebat.

τὸν ζύοντα ἀντιζύειν.) Mutuò scabere, uel scalpere. De his qui se uel lædunt, uel colunt mutuò. Sumptum ab asinis mutuò scabentibus.

τὸνον.) Delphicum extabat oraculū ueribus heroicis, sic prædicens interitum:

Aeacide caue ne uenias Acherūtidas undas. Pandosiamque: necem quoniam tibi fata minantur.

Alexandri oraculum interitum.

Cōmissa itaq; pugna cū Brutijs & Lucanis ad flumen quoddam, ponte rupto, cū flumē a finitimis Acheruntidē dici audisset, urbemq; uicinā Pandosia: locis cū oraculo sibi reddito cōparatis, fatale tempus adesse ratus, gloriosam expetit mortē, impetu in confertissimos hostes factus, magnaq; strage edita. Fuit hic Alexander Philippi affinis, frater Olympiadis.

τὸν ὕλων κρωγῶν.) Hylā uocas: Prouerbiū, in eos qui frustra laborant & uociferantur. Nā Hylam amissum Hercules nauis Argo relicta quæritans, non reperit.

τοξόται.) Publici ministri, custodes urbis, mille numero. Ac olim in foro medio tabernacula habebāt. Post, in Areopagū sunt

Excubiæ 1000 uirorum.

sunt translati. Vocabatur etiã Scythæ & Speusini, à Speusino quodã antiquo magistratu, q prim⁹ eas excubias instituerat.

τοξοποιεῖν.) Aristophanes: Ne sis tetrico uultu. Nec enim te decet in arcum conuertere supercilia.

τοπάζειν.) Sophocles in Erigone: Quæ coniecturis indago, ea certò cognoscere uolo.

το πάριον σκάφιον.) Parni scaphiũ. In eos qui res paruas sæpe quæritant. nam Parnus gubernator, ob amissam scaphã subinde alijs molestus fuit.

το παρὸν εὖ ποιεῖν.) Plato in Gorgia: Necesse habeo, ea quæ adsunt, ueteri prouerbio, æqui bonicq̃ facere. Cratinus in Pylæa: Viri sapientes decet, eam rē quæ adest, pro uirili benè collocare: id est, boni cōsulere.

τόπος.) Locus est, ex ijs quæ multifariã dicuntur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula (id est pudenda, ut opinor) & cuiuscq̃ orationis circuitus. Loci autem apud Aristotelem, ex eo q̃ similitudinem quandam habeant cū loco naturali, dicuntur. Loci autem, sunt principium & occasio uariorum epicherematũ. Ac liber Aristotelis Topica inscribitur, quòd loci qui dam in ijs traduntur, quibus freti, de qualibet re proposita possimus ex probabilibus argumentari. Est enim locus, principium quoddam aut elementũ, è quo capimus principia rerũ singularum, ingenio intento, circumscriptione quidem definitè (aut enim adhibet cõmunia & uniuersalia, quæ syllogismorũ sunt propria: aut ea saltem è quibus possunt ostendi talia, & capi) singularum aut rerum ratione, indefinitè. His enim innitens, inuenire potest p̃positionē probabilem, instituto cõuenientē. Id etiam est principiũ. Sunt qui

Loci Aristotelici.

10
20
30
40
50
censeant, primũ librum non Topicum inscribendum, sed de ijs quæ locos antecedant. (τοπικὰ πρὸ τῶν τόπων.) Interdũ, ea quæ necessaria sunt (τὸ ἐξ ἐνδρόζων.) ad probabilia. Neq̃ enim de omni proposito ex ueris concludi potest. In epigrammate: In terra misericordiæ locus est. Nam qui uiderunt, statim me ad tumulos coronarunt pijs.

Præceptum.
Locus.
Epichereima.

τόπος, παράγγελμα.) Locus differt à præcepto. Præceptũ enim est cõmunius, & uniuersalius, & simplicius. Principium em̃ loci est præceptũ, sicut locus epichere matis. ueluti, præceptũ est qd̃ sic effertur: Argumentandũ est à contrarijs & coniugatis. Locus autem, tametsi contrarium multifariam insit contrario *contrarium,

536
& rursus, è coniugatis. Sic & reliqua. Nã locus, iam propositio quædam ex præcepto factus est.

τὸ παρέρπων, id quod arrepat.) Sophocles: Hei mihi. timeo id quod imminet: illustri uir morietur.

τὸ δε πῶσον ὠδύω.) Torna omnem cantilenam: hoc est, rotundè & pepsicue recita.

10
20
30
40
50
TORQUATUS. Gens Gallorum, relictis suis sedibus, in Italiam est infusa. Cũ autem in procinctu castrametati essent: Mãlius, senator illustri, cum rege Gallorum, cum alia iactate, tum Romanorum fortissimum ad singulare certamẽ prouocante, est congressus: lethalicq̃ ictu illato, prostrauit regem, ac torquem (quo ornatu Galli uti solent) illi detractum suo collo circundedit: ex eoq̃ Torquatus à ciuibus suis dictus, cognomen id familiæ suæ hæreditarium reliquit.

τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημεῖον κελδοῦς.) Clarè cani receptui iussit.

TORONE, urbs Thraciæ: unde Toroneus.

TOSIBIS, deus *.

τὸ σαμβῶν ξύλον ἔδιδε πρὸ ὀρθῶν.) Præuult lignum nunquã rectum. Populare & clarum prouerbiũ: de ijs usurpatur qui distorta ligna, aut negocia irritò conatu corrigere student.

τὸ ὄν ἄναρ σοὶ διηγύμενον.) (Tuum tibi narro somnium.

τοσοῦτον οἶδρα, καὶ παρὸν ἐτύγχανον.) Sophocles in Aiace: Tantum scio, atque interfui.

τὸ σωοῖσιν.) Ille re animaduersa, reditum desiderat, alacritate sua id quod profuturum erat conficiens.

τὸ βάλουχορος.) Babyis cœtus. De simplicioribus & indoctis.

τὸ δὲ ἄρα ὁ κωρυκαῖος ἠεροάζετο.) Hoc utiq̃ Corycæus audiit. Aiunt iuxta Corycũ Pamphylia locum fuisse piratas, quos quidã Corycij adiutates, explorarint mercatorum sarcinas, & tempus quo soluturi essent, piratis indicarint. Prouerbiũ itaq̃ obtinuit, ut de ijs diceretur, qui cum se latere putarent: tamen noscerentur.

τὸ διὸς τὸ σάνδαλον.) Iouis sandalium. Eu polis in Chryso gene, pro re magna hoc dicto usus est.

τοῦτ' ἄδης διακονεῖ παρέρπων ἢ ἐγὼ πείσασμαι.) Hoc Orcus exequetur prius, quam ego admisero.

τὸ πόντος.) Sophocles: Non cuiusuis erat illud oraculum explicare: sed diuinitio.

tionē postulabat, quā tu nō ex auguriis attulisti, nec ex deo ullo didicisti. Sed ego nihili ille Oedipus adueni, & Sphingem uici, ingenio, non augurio duce.

ῥῦπⓄ.) Est illud rectè, & nō malè dictum uerbum. Aristophanes: οὐτε σὺ πεινολήθροισιν, ἔσθ' αὖθις πεινολήθρων: Nec cū perniciosis, nec sine perniciosis. Prouerbij loco dicitur.

κακὸν γυναικες, ἀλλ' ὁμῶς ὃ δημόται, σὺκ ἔστιν οἰκῆν οἰκίαν αὖθις κακῆ.

Malū sunt mulieres: sed tamē ὁ populares, Non potest habitari domus sine malo.

TVRVLLVS, urbs Thracia.

τοῦ σελίνου δῆται.) Selino eget. De iis qui periculosè agrotant. Solemus enim, ut ait Plutarchus, monumenta selino coronare.

τὸς ἐτέρους πρᾶγμους ἀγωνιῶται.) Alios tragædos aget. Prouerbiū, in eos qui se comparāt atq; ostentant in rebus cōtrariis, ut Didymus ait.

TVSCIANSVS, orator eloquētissim⁹. τρσκλάω.) Timagenes ob linguę libertatē schola eiect⁹, in agro Tusculāo uixit. οἱ χωρὶς οἰκῶντες.) Scorsim habitantes, intelliguntur libertini, qui herilibus edibus excefferunt.

Ἔτ' σκέπτι ἠπόρην, ἀλλὰ ἔτ' ἔλεγον ἐκείνο εἶναι.) De hoc dubitare desierunt, idq; esse dixerunt quod quæreretur.

Ἔτο πηήσας.) Fecit unum hoc ex iniustis factis (ut prouerbio dicitur) iustissimum. Hoc illius factum est, & sanè agendum aliquid fuit.

τὸ φέρον ἐκ τῆς, καλῶς φέρειν χρῆ.) Quod diuinitus accidit, pulchrè ferendum.

τῶ ἔτο συμβαλῶν ἔχεις; τῶ ἔτο κρίνεις;) Vnde istud colligis? Ex quo iudiciū facis?

τῶν ἄλλων μοι πάντων ἦπον μέλει.) Cætera omnia minus curo.

τῶν δ' ὄνων ἔ μοι μέλει.) Asini mihi curæ non sūnt.

τῶν δωατῶν π κέλω. ἔ γδ παρὰ κενταύροισι.) Iube quod fieri potest. neq; enim apud Centauros sumus.

τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονες εἰσιν οἱ σικυφαντοῦτες.) Vernis foliis plures sunt sycophantia.

Ἔ ὄτων ἀναρτηθεῖς, εἰς ὄργλῶ ἐκπίπῃ.) Auribus attractus ira commouetur.

τῶν Φιλτάτων πὰ Φίλταται.) Charissimo- rum charissima. Aristoteles in Melien- sium republica tradit, eos liberos nūdos usque ad annos 16 efferre, & deosculari in conuiuio.

τῶς δ' ἔ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφί-

λησαι.) Tanto te prosequar odio, quanto nunc amore.

τραγήματα.) Interdum ternas aut quaternas nuces apponebat, aridas uerò ficus, aut 6. Sin uerò nos facetè ausi essemus petere: plures etiā apponebat, duas scilicet aut tres, graui admodū uultu, nihil ueritus derisum adolescentum.

TRAGIAMBOS inuenit Apollodorus grammaticus, Asclepiadis F.

τραγική σκηνή.) Tragica scena. Tabulatum sublime, * è quo dij aliqui loquebantur.

τραγικὸν πάθⓄ.) Tragicus casus, id est grauiissimus.

τραγικὸς πῆθηⓄ.) Tragicus simius. De iis qui præter dignitatem, fastum præ se ferunt.

τραγικώπερⓄ.) Aristophanes: Pegasi- alæ tibi accommodandæ erant, quò magis tragicus diis uidereris. Alludit ad Ica- ri fabulā: uel quòd putatur Bellerophō- res Proeti uxorem, post Chimarā inter- fectam, Corinthum reuersus, decepisse, & sic mulierem equo Pegaso impositā, in medium abiecisse mare.

τράγκυλλⓄ.) C. Suetonius Tranquil- lus, grammaticus Romanus, scripsit de Græcorum ludis librum unum, de ludis & spectaculis Romanorū lib. 2. de anno Romano lib. 1. de Repub. Cicetonis lib. 1. Refragatur autem Didymo de nomi- nibus propriis, & formis uestium & calceorum, & aliis indumentis. De omino- sis uerbis, seu maledictis: & unde sit unumquodque. De Roma, & eius institu- tis & moribus, lib. 2. De familia Cæsaria- na, à Iulio usque ad Domitianum, lib. 8. (συγγραμικὸν καισάριων) Stirpes Romanorū illustrium.

τράγⓄ.) Apud Messenios caprificus Tragus dicitur. Aristomeni aut datū fuit oraculū: Cū aquam Edæ fluminis potaf- set Tragus, captum iri Hiram montem. Itaq; prohibebant, ne hirci inde biberēt. At caprificus erat iuxta flumen, cuius fo- lia inclinata uergebant ad flumen. Quo facto, captus est ille mons.

τραγωδία.) Tragœdia magis conue- niunt horrenda spectra: in quibus Furia- cum facibus incedebant. Quemadmo- dum autem instructæ fuerint: eius est ex- ponere; qui Tragœdiam uelit scribere, non historici.

τραγωδίας ἀξία παθεῖν.) Tragœdia digna ppeti. i. durissimis iactari casibus. nā tra- gœdia turbulenta & tumultuosa est.

R TRA-

TRAIANVS patricius, floruit sub Iuliano Rhinotmeto. Scripsit annales breues præclaros, homo Christianissimus & orthodoxotatus.

Traianus Romanorum imperator, adeo bonus, & osor improbitatis, & iustus, ut aliquando strictum enssem coram proceribus suis, præfecto prætorij tradiderit, his uerbis: Cape hunc enssem: & si bonus fuero, pro me: sin malus, contra me eo utitor. Hic Christianis aliquid induciarum concessit. nam qui illis temporibus à Romanis magistratus redimebant: ad demerendos imperatores uarijs Christianos supplicijs afficiebant: adeo ut Tiberianus, qui primæ Palæstinorum genti præerat, ad eum retulerit, se non parem esse Christianis occidendis, qui ultrò supplicia appeterent. Unde Traianus omnibus præfectis suis mandauit, ne supplicijs eos afficerent. (Extat hac dere & Plinij epistola.)

Tiberiani querela.

τρανὲς.) Nihil comperti habemus, sed uagamur opinionibus. ἴσμεν ἐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

τρανεσέρει ἡ ὄψις τ' ἀκροῆς.) Acrior est sensus oculorum, quàm aurium.

τραπέζοφορὸν καὶ κοσμῶ.) Sacrificulæ Trapezophoros & Cosmo, omnia Mineruæ sacrificia curabant.

τραπέομεν.) ποῖ ἢ τράπωμαι; καὶ τίς ἡρώμαι; Quo me uertam? Quid me faciam?

τραχέως.) Illi asperè eos exceperunt, densa & horrenti phalange.

τραφῆ. τραφόμενον.

τραφῆ, alimentum, nutrimentū, cibus, uictus. Aristoteles ait, controuersam esse nutrimenti rationem. Nam alij dicūt, simile esse nutrimentum ei quod nutriatur. nutriri enim simile simili. Nam si appositum nutrimentum, id quod nutritur, auget: simile autem augetur simili, non contrario (hoc enim corrumpit contrarium) non igitur à contrario nutritur id quod nutritur, sed à simili. Alij uerò dicunt, nutriri contrario id quod nutriatur. nam si patiatnr nutrimentum ab eo quod nutritur, & in id mutetur: non patiatnr autem simile à simili, sed à contrario contrarium patiatnr, & contrariū in contrarium mutet: cōtrarium esse nutrimentum ei quod nutriatur. Ac hæ rationes uidentur esse contrariæ, sed non sunt. nam nutrimentum facultate simile est ei quod nutritur, actu uerò cōtrarium. Nam & panis & obsonia inconfecta & inconcocta, quodammo- do contraria sunt ei quod nutritur. Mu-

Facultatis similitudo, actus repugnantia.

tata uerò & alterata, tum similia sunt. Mutatur autem non simile in simile, & quidlibet in quidlibet, sed contrarium in contrarium. Nec enim album in calidum sed frigidum in calidum mutatur. Tametsi igitur fuscum in album mutatur, non minus tamen est albi particeps quàm nigri. Eodemque se modo res habet in alijs. Cum igitur duplex sit nutrimentum, alterum crudum, coctum alterum: crudum contrarium est cocto, coctum autem & mutatum iam est simile. Ac alens est prima facultas animæ nutriti- ens: quod uerò nutritur, id animatum est corpus, eo quòd hanc habet facultatem. Id uerò quo nutritur, nutrimentum. Sed & id quo alitur, est duplex: unum mouens, & motum (s. a. alterum quod mouetur tantum.) Nam à natura infinitus calor, quo nutritur anima, tanquam instrumento, & mouet & mouetur. mouetur à nutriente facultate: mouet reliquas partes, ut dentes, uenas, uentrem, & reliqua per quæ nutrimentum conficitur: quæ mouentur tantum, non etiam mouent.

τρέχειν τὴν ἐσχάτην.) In extremo constituti discrimine ad Romanos confugiēt, & ijs & se & urbem tradent.

τρέψομαι.) Aristophanes: Ego te uociferando uertam in fugam, id est uincam clamando.

τριάκτῃς.) Trigessimus, id est extremus dies mensis, sacer erat defunctis.

τριάριοι.) Romani bello illato Carthagensibus, manu è (Persei) Persicis castris optima delecta, oēs copias in partes quatuor diuiserunt, quarum qualibet geminas habebat appellationes. Nā prima uocabatur exercitus & prima classis, & reliquæ eadem ratione. Quarta uerò, & tertia, aliud cognomen nō asciscabant. Triarij enim dicebantur, pedestris exercitus consuetudine.

τρία σισιχόρου.) Tria Stesichori, Strophen, Antistrophen, Epodō. Tota enim Stesichori poesis eiusmodi est, ut fidebus accinatur. Ac prorsus amusum & indoctum, per conuicium dicebant. NE

TRIA QUIDEM STESICHORI NOSSE.

τριάχθῳας.) Tertiari. Sic dicunt palæstrici, pro ter cecidisse: aut ter cursu uictum esse, stadio, diaulo, dolicho. Sic tradit Thugenes in ludicibus.

τρίβανα φορεῖν δροκὲν * ἀραβῶν.) Videntur tritas gestare uestes, * bonum est.

940
pauca, &
recepte
TRIA
no erudit
das, sobri
ferant
masse, è P
rabilibus
ludicis au
tere factis
bi in annu
cto, Tribu
ls uerò al
pabil, nisi
pinos de
lios 300
petierat
maxima
mortal
TRIA
Iulianu
TRIA
à Dice
bus m
nus ad
re con
ruram,
pram in
hic & in
lum am
pelax et
tum au
legum
alios scrib
cepto prec
multos uix
uicudi à q
facundas e
cie morbu
terillime o
TRIBO
golis nypar
ruditas, ue
pistin Prole
mundana &
horz don
clis, & cur
tributum de
thimicis: M
um catalog
lea de felici
Iulophi libri
soluna orati
nuelimpeta

τεβλώ.) Reliquit milites moræ impatientes, & uel cum periculo decertare cupientes.

TRIBVNVS, genere Palæstinus, homo eruditus, & arte medica nulli secundus, sobrius & Deo charus, & æqui obseruantissimus. Hic cum Chosroen sanasset, è Persia discessit, multis memorabilibus muneribus à Rege acceptis. Induciis autem cum Iustiniano imperatore factis: Chosroes medicum hunc sibi in annum concedi petiit. Quo facto, Tribunum petere iussit quid uellet? Is uerò aliarum rerum omnium petiit nihil, nisi ut sibi quosdam Romanos captiuos donaret Chosroes. Is uerò & alios 3000 captiuos, & quos nominatim petierat, uiros doctos, dimisit. Quæ res maximæ gloriæ Tribuno apud omnes mortales fuit.

TRIBVNIANVS, quæstor fuit sub Iustiniano.

TRIBONIANVS Macedoniani F. à Dicegoris hyparchis (ἀπὸ Δικηγόρων τῶν ὑπαρχῶν) gentilis fuit & impius, omnibus modis à Christiana religione alienus, adulator & impostor: qui persuadere conabatur Iustiniano, cum non moriturum, sed cum carne in cælum assumptum iri. Fuit autem quæstor Iustiniani. Hic & ingenij facultate utebatur, & ad summam peruenerat eruditionē, nemine suæ ætatis inferior: pecuniæ ad miraculum auidus, ius precio uēdere solitus: & legum dies alios plerunque tollebat, alios scribebat, p̄ cuiusq; necessitate accepto precio. Eo in honore cum annos multos uiuisset: morbo decessit, nihil in iucundi à quoquam perpeffus. Nam & facundus erat, & cætera suauis, & auaricia morbum amplitudine doctrinæ solertissimè occultabat.

TRIBONIANVS Sidetes, ex Dicegoris hyparchis & ipse, uir perquam eruditus, uersibus commentarium scripsit in Prolemæi canonem: Concentum mundanæ & harmonicæ (ἀρμονικῆς Διαθέσεως) dispositionis: de gubernatore & horæ domino: de planetarum domiciliis, & cur singulis id domicilium sit attributum: de 24 metricis pedibus & rhythmicis: Metaphrasin Homerici nauium catalogi: Dialogum Macedonium, seu de felicitate: Vitam Theodoti philosophi libris 3. Consularem orationem soluta oratione, de Iustiniano imperatore: Imperatoriam de eodem: De men-

sium permutatione, uersibus.

τετράρων.) Ter senex dicitur Nestor, quòd tres hominum ætates uixerit, hoc est annos 90. Apud Ouidium de 300 gloriatur.

τετριονία.) Inimicitias à patre tanquam aliud quiddam acceptas, ad tertiam ætatem usq; propagauit.

TRIGONVM, prætorij nomen, figura etiam fortasse triangularis.

τεγγές.) Plato diuidendi philosophiā celebrans, fastigium & uallum philosophiæ uocat.

τριημερές.) Trieterides, dies apud Bithynos, quibus perrotabant, & in conuiujs omnis gñs acroamata introducebant. Ac omnino genio tū indulgebat Pergamum.

Geniales dies.

TRIERARCHIA, munus fuit apud Athenienses sumptuosum. nam triremem omnibus rebus ad bellum instructam esse oportebat: quas res designatus comparabat.

τριήρεις.) Triremes, bellica nauigia, quæ Liburni dicuntur.

TRICARANVM, castellum Argiuorum.

τρικέφαλος Ἑρμῆς.) Mercurius triceps uiarum monstrator: cui subscriptum fuit, quorsum hæc uel illa tenderet. Fortassis autem ad uiam quamlibet conuersum caput habuit. Dedicatus primùm est, ut Philochorus tradit, à Proclia, Hipparchi amatore.

τρικύλις.) Si ueneritis, ter præceps uolutabor quocunq; iusseritis.

TRINACRIA, insula Sicilia.

τρίοψαλμος Ἐρημῆς.) Oraculū datū est Thebanis, ut in quem primum trioculum incidissent, cum sequerentur. Occurrit autem eis Oxylus quidam; equo monoculo uehens: quem oraculo intellecto secuti sunt.

τριάβολον.) Nemo iudicabat, nisi annos natus circiter 60. Qui uerò integræ ætate erant, concionem quidem ingrediebantur, sed non iudicabant. Demagogi itaque impetrarunt à Repub. ut ijs qui conciones frequentaret, palàm aliquid è publicis uectigalib. daretur. Post Cleon id effecit triobolum, captandæ auræ popularis gratia. Senex uerò concionem non ingrediebatur.

τριπύς.) Fatidicus Apollinis tripos, quibus tribus temporibus uaticinetur, præsentis, præteriti & futuro.

τετροχύεια.) Democritus Abderites

Mares libri. scripsit de Inferis. Tritogenia Minerua dicitur. *ποις μοι τριτογενής εἴη, οὐ τριτογενεῖα.* Puer mihi detur Tritogenes, nō Tritogenia. Minerua dea uirilis, liberos mares donare putabatur. Dicitur & Tritomenis, & (Istro autōre) eadem est quæ Luna.

Tellus & Sol uentorum patres. τριτοπάτορες.) Demon in Atthide, Tritopatores uentos esse ait. Philochorus uerò, eos omnium exitisse primos. nam Tellurem quidem & Solem, inquit, quē & Apollinem uocat, antiqui parentes eorum esse crediderunt, è quibus nati qui essent, eos dici tertios patres. Phanodemus uerò lib. 6. ait, solos Athenienses & sacrificare & uota facere illis p generatione liberorum, uxores ducturos. In Orphei autem physico, nominari Tritopatores, Amalcidem, & Protoclem, & Protocleontem: qui uentorum ianitores & custodes sint. Qui uerò id opus enarrat, Cœli & Telluris ait eos esse filios: eorumq; nomina esse, Cotum, Briareum & Gygem.

Calices. τριτο κρητήρ & τριτο κρητήρ.) Tertius crater est Seruatoris. nam primum dicunt esse Cœlestium, alterum heroum.

τριτοίς.) Quelibet trib. diuidebatur in tres partes. Est & τριτοίς integra uictima, suis, arietis & hirci: sicut δωδεκαηλίδες θυσιάαι, 12 uictimarum oblatio.

TRIPHULLIVS episcopus, discipulus Spiridonis Cyprii, miraculis clari, eius sancti patris miracula descripsit, ut scriptum est in uita eius, uersibus iambicis: quæ cognoscenda sunt, ut ualde utilia.

τριτοχας καρλιῶαι, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην, τριτοχας πεσῖν δε, κίνδυνον φέρει μέγαν.
Capillum refecari, negociorum significat damnnum.

Capillū excidere, significat periculū magnū.
τριτοχὰ δὲ πάντα δεδάσθη.) Homerus: **Omnia trifariam diuisa sunt.**

τριτοχας.) Aristophanes in Pluto, Multo acerbiorē uitam ages quàm nunc.

τριτοχας.) Demosthenes cum aliis dieteriis incessit Aeschinem, τῷ γραμματικύφωνα appellat, quasi incuruū scribā dicas, aut corruptorem literarum: & filiū esse ait Tromeris cuiusdam literatoris, primas literas docentis.

τρόπαγον ἀνὴρ εἴσηγο τῶν πρώτης τρόπων.)
Aristophanes: Si mores istius uicerit. Antiqua Atticalingua est, cuius principes fuerunt Eupolis, Cratinus, Aristophanes, Thucydides: Noua, cuius Menander & alij.

Antiquus Atticismus. Nouus.

τροπῆς ὀποσίασμα.) Alterationis & mutationis uestigium, & similitudo imaginis, dicitur uersionis umbra.

τροπολογία.) Tropologia, * alteratio alterius ad alterū secundū quid: id est, secundū unū subiectōrū trium, sententiarum, diuisionis & carminis.

τρόπος.) Modus in syllogismis, est ueluti figura orationis. cuiusmodi hic est: Si primum, & secundum: Sed primum: Ergo & secundum. Excogitata est autem hæc forma orationis, ut ne in longioribus uerborum constructionibus prolixam assumptionem & conclusionē repetere necesse esset. Pisides: ὁ βάρβαρος τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ, Oratione moribusque barbarus.

τροφαλὶς.) Canis frustum Siculi casei arreptum deuorauit.

τροφή.) Appetimus (inquit Plato in Republica) tria: uictū, id est cibū & potū, & quæ sunt procreationis.

TROPHONIVS. Trophonij sub terra * ludibria. Lebadix fuit oraculum, quod a descensu, κατεβασιον dicebatur. Fauces autem erant quædam, quæ extremos tantū pedes caperent. Deum itaque consulturi, castitate prius certis diebus seruata, & sacro quodam habitu ornati, mellitas placentas utraq; manu tenentes, faucibus infidebant, subitoq; rapti subibant terram. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus serpentes laederentur, illis obiectis. Ac multi eodem die redierūt per easdem fauces, multi diutius etiam ibi manserunt. Fuit autem Trophonius Erisini filius, fratris Agamedis: quo loco draco erat, qui uaticinaretur, cui (κατοικῆντες, ἢ κατεβασίαις, ij qui descendebant) incolæ placentas obijciebant.

τροχλίας.) Socrates Alcibiadi Xanthippes conuicia ferri posse negantis: At ego, inquit, affreui: quasi trochleam continenter audiuissem.

τροχιδείσαι.) Rotæ alligati serui flagris cædebantur.

τροχός.) Dauid: Vox tonitrus tui in rota. De rubro mari. Ait enim historia, spirante Austro diuisum esse mare. Nam aere in turbinem cōuoluto, & nubibus densatis, uentus nascitur. Supplicia uerò, inquit, tua, telorum instar hostes inuadebant: & sonitu tonitrus Aegyptiorum rotas constrinxisti. Cum autem ait, Mi Deus effice eos tanquam rotam: id est, iube eos omnis generis calamitatibus

bus torqueri, & continentibus afflige malis.

TROILVS sophista Cōstantinopoli docuit. Scripsit orationes ciuiles, Epistolarum lib. 7.

τρυζῶν (ἀθμωνεὺς.) Vinitor Athmonēsis. Aristophanes: Sum solers uinitor, non sycophanta, nec litium amans. De hominibus quietis, cuiusmodi sunt industrij agricolæ.

τρυγίας πίνοντα πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ.) Feces bibent omnes peccatores: id est, grauissimè à Deo punientur.

τρυζοδαίμονες.) Mali dæmones, multis dediti flagitiis, omisso Dei cultu se cauillationibus & derisui dederunt.

τρυζόνα ψάλλειν.) Turturis cantus, uel Turturem canere. In eos qui malè aliquid agunt.

τρυζόν (λαλίστηρ.) Turture loquacior. Turtures enim non ore solum, sed & posticis partibus murmurant.

τρυζοκαμωδία.) Trygocomœdia: uel quòd mustum præmij loco acciperent, uel quòd ante personas inuentas fecib. ora inungerent.

TRYPHIODORVS, Aegyptius grammaticus, & poeta heroicus. Scripsit Marathoniaca, Ilij excidium, de Hippodamia, Odyssæam lipogrammaton, quæ est poemà de laboribus Vlyssis, & quæ alia de eo fabulantur: Paraphrasin similitudinum Homeri, & alia plurimà.

TRYPHON Ammonij F. Alexandrinus grammaticus & poeta, fuit Augusti temporibus, & antè. Scripsit de pleonasmò Aeolicæ dictionis lib. 7. de Homericis dialectis; Simonidis item & Pindari & Alcmanis & aliorum lyricorum. De diaçto Græcorum, Argiuorum, Himeræorum, Rheginorum, Doriensium & Syracusanorum. De inflexionū analogia. De recti casus analogia. De nominibus comparatiuis lib. 1. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus lib. 1. De uerborum barytonorum analogia lib. 1. De uerbis encliticis & infinitiuis & imperatiuis, & optatiuis, deniq; omnibus. De orthographia, & iis quæ in ea queruntur. De spiritibus & tropis, & alia.

ἀπιλώπερ (τρύχνη.) Tenerior trychno, seu strychno herba. Pro hoc dixit Aristophanes, μυσικώπερ (τρύχνη.)

τρία συζός σε.)

Tragicæ ampullæ, Talis te Stygis nigricors rupes, Acherontiusq; scopulus sanguine stillans

Custodient, Cocytig, circumcursantes canes, Viperag, centiceps quæ uiscera tua Dilacerabit, pulmonesq; arripiet Tartesia muræna, renes uerò tuos Cum ipsis intestinis cruentatos Discerpent Gorgones Tithrasia, Ad quas ego cursorem incitabo pedem.

τοις τριμίσκλῆς & τῶ ποτ' ἐπινόησεν.) Themistocles.

Aristophanes: Tale nunquā quicquā in mentem Themistocli uenit. Sapientiæ laudē tulit Themistocles, uel quòd moribus Piræcum cinxerit: uel quòd oraculum Delphicum de ligneo muro, naues & classem interpretatus est.

τοῖς ἰπποκράτους ἕσιν εἴσεις.) Hippocratis filiis similis eris, teq; uocabunt Blitomammam. Hi deridebantur ut suilli, & indocti, & capitones. Eupolis in Demis, eos appellat subditos, & balātes filiolos, minimeq; morib. cōmodis. Eorum nomina sunt, Telesippus, Demophon, Pericles.

τοῖς ὀρθῶς.) Rectis aliorum sententiis assentiri & parère, maioris uirtutis esse iudicabat Zeno argumentum, quàm si quis suo Marte quid factu esset opus, inueniret. Sic in uerso Hesiodi uersu: Optimus ille quidē, qui parat recta monenti.

τοῖς περὶ σὺν γὰρ.) Si quis propter parentes labores capit, non labores iudicare debet.

τοῖς ἀρχῶν.) Magistratum nauticorū ordo: Tœcharchus, proreus, gubernator, nauclerus.

TYANA, metropolis Cappadociæ. τυλάτι.) Parthorum pleriq; clauas habebant ferreas, aut ferro munitas.

τυμβογέροντες.) Capulares senes, quinta ætas senum, delyra. Ista garris, perinde ac si tumba excidisset.

τύμπανα.) Indi tubæ loco flagella quæ tiebant. habebant & tympana horribilem quendam bombum edentia, quæ sic confecta erant. In abietis stipitem excauatum nolas ex orichalco inferebant, & ore uasis taurino corio tecto, tympanum sublime ferebant in pugnibus. Ac tumultum magnum excitaturi, aut aliquid denunciaturi, uas ligneum in eos inuersum concutiebant. Tum quæ in eo erant tintinabula, & multa & magna, in operto quæ sonantia, obscurum quendam intrinsecus edebant bombum, qui ab ignaris non diiudicari facile poterat, cuius esset instrumenti aut belluæ (βρυχήματι.) mugitui enim erat similis.

TYMPANA coriacea gestabāt & pulfabant Bacchæ.

TYRANNIO, Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amisenus, dictus Corymbi F. fuit sub Pompeio Magno, discipulus cūm antè multorum, tum Hestiarum Amiseni, à quo & Tyrannio dictus est, quòd exagigaret condiscipulos, cum Theophrastus antea diceretur. Post etiam Dionysium Thracem Rhodi audiit. Aemulus fuit Demetrii Erythræi, qui Romam captiuus à Lucullo ductus est, cum Mithridatem, Ponticarum gentium regem, uicisset. Clarus Romæ factus, & diues, libros amplius 30000 comparauit. Obiit senex podagra confectus, Olympiadis * 120 anno tertio.

TYRANNIO iunior, Phœnix, Artemidori F. discipulus Tyrannionis senioris: unde & Tyrannio dictus est, cum Diocles antè uocaretur. Captus & ipse bello Antonij & Cæsaris, à quodam Dymante, liberto Cæsaris emptus. Deinde Terentiæ donatus est, Ciceronis uxori; ab eaque manumissus: Romæ docuit: & libros scripsit octo & sexaginta, quorum & hi sunt: De Homericâ prosodia: De partibus orationis: in quo dicit, indiuidua esse nomina propria, positiua uerò *δεμαίνα* appellatiua, à *δέματα* sine positione participialia. De Romana lingua, eam esse à Græca ortam. Antigenis Romana lingua. Dissentire poetas recētiore ab Homero. Enarratio partitionis Tyrannionis. Correctio Homerica. Orthographia.

Tyrānio Messenius, philosophus, tres libros scripsit de auguriis. Extant & alij eius libri utiles.

TYRANNI. *τύραννος*. Poetæ, qui Troianum bellum antecesserunt, reges, tyrannos appellabant: serò tandem hoc nomine uulgato apud Græcos, Archilochi temporibus, ut Hippias sophista ait. Homerus certè omnium mortalium atrocissimum Echetum, regem appellat, non tyrannum. Dictus autem est tyrannus, à Tyrrenis, qui sæui homines, & latrociniiis dediti fuerint. Ac ne aliorum quidem poetarum ullus nominis tyrāni meminuit. Aristoteles uerò in Cumanorum Rep. tyrannos ait olim dictos fuisse *αἰσιουμνήται*, *συμνήτας*, iudices seu gubernatores, nomine leniore.

TYRANNVS sophista, scripsit de statibus, & diuisione orationis, lib. X.

948
τυραννῶν. Deucalion imperauit ijs qui Parnassum accoluerunt.

τυρρηνία χώρα.) Hetruria: & Tyrreni, qui & Thufci dicuntur. Apud hos historiam scripsit uir peritus. Ait enim opificem rerum omnium Deum, duodecim annorum millia (*φιλομηθῶνα*) impēdise rebus omnibus à se conditis, cosq; in duodecim quæ uocentur domos distribuisse. ac primo millenario fecisse cœlū & terram: altero fecisse firmamentum id quod apparet, & uocasse cœlum: tertio mare, & aquas in terra omnes: quarto, lumina magna Solem & Lunā, & stellas: quinto, animam omnem uolucrum & reptiliū & quadrupedū, in aere, terra & aqua degentiū: sexto uerò hominē (*φαινε*) *παρεληλυθῆσαι*, uidetur prætermisisse. Videntur itaq; primi sex millenarij ante formationem hominis præterijisse, & reliquos sex millenarios duraturū esse genus hominū: ut sit uniuersum tēpus con summationis, annorum 12000.

TYRMIDAE, municipium Oeneatibus.

TYRTAEVS Archimbroti F. Lacon, aut Milesius, Elegiacus poeta & tibicen: quē ferūt carminibus suis incitasse Lacedæmonios, & effecisse ut bello Messenio uictoria potirentur. Est autem antiquissimus, æqualis septem Sapiētum, aut antiquior. Floruit itaq; Olympiade 35. Scripsit Rempub. Lacedæmoniorum, & præcepta uite uersibus elegiacis, & carminū bellicorum libros 5.

Tyrtaeus. Lacedæmonij iurarat, se aut Messenam capturos, aut mortem optituros. Accepto autem oraculo, ut ducem peterent ab Atheniensibus: Tyrtaeum poetam, hominem claudum acceperunt: qui eos ad uirtutē cohortādo, Messenā anno 20 obsidionis cepit. Eā itaq; solo æquarunt, & captiuos inter Helotas retulerunt.

τυφλή.) Incidit in tias cæcas atq; imperuias, & calles distortos.

τυφλὸν φαίνεσθαι (f. *πύγκαρον*, pessimū) *πάγκαλον πέλει λίαν*. Cæcum uideri omnium pulcherrimum est.

τυφλόπερ & *ἀπάλακ*.) Cæcior talpa. Nam hæc bestiola caret oculis: quam Stesimbrotus ait à Tellure excæcatā esse, quòd fruges corrumpat. habet enim dentes pessimos, & rostrum instar mustelæ, & pedes urinos.

τυφλοὶ ὄνειροι.) Cæca dicuntur somnia, uel quòd fallacia sunt: uel quòd cum iis qui

qui clausos habet oculos, colloquuntur. *τυφών.*) Turbines & procellosos ventos appellant typhonas: quibus ut scire desinerent, nigram ouem immolabant.

τυφώνος πολυπλοκώτερον.) Typhone magis multiplex. De eo Typhone, qui fulmine ictus est à Ioue.

τυφών.) Typhon Telluris filius fuit, ijs præditus uiribus, ut non hominibus tantum, sed dijs etiam formidabilis esse uideretur, qui (ut est in fabulis) in brutorum animantium formas se conuertebant, illius metu.

τυχία.) S. Gregorius Nyssenus in ortu Mundi: Non, inquit, fortuito euentu & perturbato ac temerario impetu, sed ut necessarius Naturæ ordo consecutionem rerum que gignuntur exigit, ita singula facta sunt.

τύχη.) Polybius: Si fortuna de his rebus dicenda est, quid uerò, si ij qui res gerunt, in causa sunt, inani fortunæ nomine, ut hæc aliàs grauitatē habeant & amplitudinem, aliàs contrā? Pisides: Si modo fortuna dici debent peccata.

τύχη.) Considerate per deos fortunam duorum mortalium. nā Hector, quo ab isto donatus est baltheo, laceratus eque stribus canthis, exagitatús est semper, donec exhalauit animam. Iste uerò ab illo dono hoc accepto, hoc ipso lethali concidit ictu. De Hectore & Aiace uerba fiunt. Sophocles:

*Audi, hominibus diuinitus
Fortunas datas est necesse ferre.
Qui uerò uoluntarijs incumbunt damnis
Ut tu, his nec ueniam dare
Æquum est, eorum ué miserescere.*

τύχη.) Fortuna apud Gentiles est, prouidentia expers mundi administratio: aut, impetus & progressio quædam ex obscuris & incertis ad obscura & casu contingentia. Nos uerò Christiani Deum profitemur gubernare omnia.

τύχη.) Non hominum consilij, sed Dei nutu res humanæ administrantur. Quam fortunam uocare solemus homines, ignari unde aliquibus aliquid eueniat, quia nobis id obscurum est. Quod enim ratione carere uidetur, ei fortunę tribui nomen solet.

τύχη εύρητος.) fortuna Euripus. De hominibus leuibus & inconstantibus. Iste qui astat, primum dicat nomen suum, patriam, conditionem, denique religionem etiam.

Υάδες.) Hyades, siue succulæ, stellæ in cornibus tauri.

υακινθίδες.) Hyacinthides, filia Hyacinthi Lacedæmonij.

υάλη, υάλος.) Vitrum est, à quo ignem accendunt. Et Aristophanes ait: Cum in ius uocatus fuero, procul stans, hoc modo ad Solem literas liquefaciam accusationis meæ. Est autem instrumentum uitreum rotundum electri, in hoc confectum: huic oleo uncto, & ad solem calefacto, admouent ellychnium, & accendunt ignem. De hoc igitur senex cum Socrate colloquens, ait: Si accendero per electrum, & admouero scripto ignem, aboleuero scriptum accusationis.

υβριζεν.) Is non temerè, meo iudicio, uiuebat: neque etiam, ut uulgus, mensæ incumbere, & repleti, ac iniuriam facere studebat: sed ampliorem sciëntiam, Deo duce, inquirebat.

υβρις φυτλει τυραννον.) Iniuria plantat tyrannum. Per iniuriam (inquit) instauratur tyrannus. Et cum multa perfecit, tūciñ magnam necessitatem incidit insolentia inflatus. Cum enim liberos suscepisset: contumeliæ, ob consuetudinē, ne contumeliæ quidem iudicatæ sunt: sed huiusmodi delicta quotidiana illi, atque ad manum erant: Eunapius ait de Imperatore Carino.

υβρις.) Contumelia, cōiuncta est cum despectu & insectatione: *αικία* uerò, plagas tantum complectitur. Lysias in oratione de uerberibus aduersus Isocratē: Quis uestrum ignorat, uerbera pecunia tantum æstimari licere: eos uerò qui contumeliam fecisse uideantur, licere uobis etiam morte mulctare?

υβρις.) Contumeliam fecit, non qui percussit, sed qui increpauit & probro affecit. Et, præ indignatione contumeliam ratus est, quod non initio (επειπύσθητο τῆ στρατία. f. τῶν στρατιάν quod expeditio sibi mandata nō esset) commissus esset exercitui. Aristophanes: An' non hæc est contumelia, & magnæ deliciae, quod ego quidem Bacchus, filius Dolij, ipse ambulo & defatigor: seruum uerò uerò uerò, ne defatigetur, aut onus ferat?

υβρις.) Xenophon: Milites qui negligi sibi uidentur, si sunt boni: demittunt animos: sin improbi: multo fiunt petulantiores. Et iterum: Nihil contumeliosius turba, ad iram & iniuriam incitata.

υβρία.) Boni ominis causa dicere solent, sanitate.

Nigra hyc mi peccid.

Dij metu Typhonis in beas mutati.

Fortuna. Prudentia.

Dona hō filia.

Mala accer fia.

Fortuna.

Specula ignis ta.

Homo frugi & studiosus.

Carini flagitia.

Contumelia. Verbera.

Bacchus filij.

Neglectus militum. Turba concitata.

Quæ sit a lent, sanitate.